Številka 07 • Glasilo Občine Ig • Leto XXI • Oktober 2015

Mostičar

6
Aktualno: Ižanski sejem

8
Počastitev mednarodnega dneva miru

27
Razstava del Toneta Oblaka v Tomišlju

Spoštovani bralke in bralci!

Jesen je čisto zares prišla in obarvala naravo v pisano paleto barv. Poteka spravilo še zadnjih pridelkov z naših vrtov in njiv, najlepše med njimi pa so na ogled postavili v Iški vasi. Med razstavljenimi pridelki ni manjkalo buč vseh oblik. Podobno bodo jesen pozdravili tudi v hribih, v Zapotoku. O minulem in prihajajočem dogodku preberite v tej številki.

Sredi septembra je v središču Iga potekal tradicionalni Ižanski sejem s kopico spremljevalnih dogodkov – otroški program, razstava gob in tekmovanja za pokal Šefla so le nekateri od njih. O dogajanju na Ižanskem sejmu pišemo v rubriki Aktualno. V občinski hiši so se ukvarjali tudi s prenovo podružnične šole v Tomišlju, končuje se gradnja nove čistilne naprave na Igu. Saj ste bili pozorni, da se je spremenil urnik odprtja zbirnega centra v Mateni, kajne? Nova je tudi telefonska številka 24-urne dežurne službe, ki skrbi za kanalizacijo in vodovod – od zdaj jih dobite na 041/408-407.

V Zapotoku so s prireditvijo obeležili svetovni dan miru ter zasadili novo drevesce v 'drevored miru', kot so ga sami poimenovali. Prvič pa je v hribih potakal tudi Pohod treh cerkva, kjer so se udeleženci sprehodili tudi skozi zgodovino cerkva na Golem, Visokem ter Kureščku.

V Kotičku za mlade se učenci spominjajo dni, preživetih v šolah v naravi, novi vrtičkarji pa so se že navadili na pestro življenje v igralnicah vrtca in zunaj njih. Kako so se vživeli, preverite tudi na fotografijah.

Tomaž Kočar v svojem članku obuja spomine na svoje zimsko srečanje z medvedjo družino, nadaljujemo pa tudi s serijo o dolini Drage in opekarstvu – tokrat začenjamo sprehod po geoloških dobah.

Spomnili smo se tudi svetovnega dneva živali in odgovornosti lastnikov domačih ljubljenčkov – o odgovornem lastništvu psov piše kinološka inštruktorica. V rubriki, namenjeni kmetijstvu, ne spreglejte prispevka o vraničnem prisadu, ki se je letos pojavil na zahodnem delu Ljubljanskega barja.

Veliko je novega v župniji Tomišelj, kjer so pozdravili novoimenovanega župnika, konec septembra pa se je v rodni župniji predstavil rojak Tone Oblak, ki živi v Argentini. S čim vse se ukvarja, izveste v rubriki Življenje župnij.

Želimo vam prijetno branje!

Uredništvo Mostiščarja

Obvestilo

Rok za oddajo prispevkov v prihodnji številki Mostiščarja je **četrtek, 5. november.**

Novembrska številka Mostiščarja bo predvidoma izšla 20. novembra 2015.

Svoje prispevke lahko pošljete do roka na e-pošto: **mostiscar@obcina-ig.si** oz. na naslov: **Uredništvo Mostiščarja, Govekarjeva cesta 6, Ig.**

! Za prepozno oddane prispevke ne moremo zagotoviti objave.

SLIKOVNO GRADIVO –

navodila avtorjem prispevkov v Mostiščarju

1. Fotografij ne vstavljajte med besedilo, ampak jih pošljite vsako posebej v obliki, kot ste jih prenesli s fotoaparata. Primerni so npr. formati jpg, tif.
2. Za objavo so primerne fotografije velikosti najmanj 500 K. **Manjše fotografije niso uporabne!**
3. Ne pozabite pripisati avtorja fotografije in komentarja, ki ga želite imeti zapisanega pod njo.

Slikovnega gradiva, ki ne bo ustrezalo zgornjim navodilom, žal ne bomo mogli objaviti.

Uredništvo Mostiščarja

Oglašujte v Mostiščarju

Vabimo vse ižanske podjetnike in obrtnike, da se z oglasom predstavijo v Mostiščarju. Postanite prepoznavni - glasilo Mostiščar brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v Občini Ig.

Ugodne cene oglasov! Oglas vam brezplačno oblikujemo.

Informacije na:
mostiscar@obcina-ig.si

Mostiščar je uradno glasilo Občine Ig.

20 let OBČINA IG 1995-2015

Prejmejo ga brezplačno vsa gospodinjstva v Občini Ig. Cena izvoda za naročnike je 1,80 EUR. 16. oktober 2015

Naslov uredništva: Mostiščar, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig
Telefon: 01 280 23 10
E-naslov: mostiscar@obcina-ig.si
Izdajateljski svet: Janez Cimperman, Klemen Glavan, Zuhra Jovanovič, Anton Krnc, Franc Toni
Naklada: 2.500 izvodov
Ustanovitelj: Občinski svet Občine Ig
Izdajatelj: Občina Ig, Govekarjeva cesta 6, 1292 Ig

Uredniški odbor: Maja Zupančič, odgovorna urednica, Matjaž Zupan, namestnik odgovorne urednice, Gregor Bolha, Tina Škulj, Andreja Zdravje
Lektoriranje: Katarina Mihelič Bajt
Prelom: Camera, d. o. o., Ljubljana, tel. 01 420 12 00
Tisk: Present, d. o. o., tel. 01 427 22 79
Distribucija: Pošta Slovenije, d. o. o.
Naslovnica: Matjaž Zupan

Uredniški odbor si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk tako po obsegu kot po izrazu. Rokopisov ne vračamo. Članki morajo biti opremljeni s podpisom avtorja.

Občinsko glasilo Mostiščar z občasno prilogo Uradne objave izdajatelja Občine Ig je na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/2001) vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 354.

POŠ Tomišelj – končno selitev v prenovljene prostore

Prva faza rekonstrukcije in spremembe namembnosti POŠ Tomišelj se končuje. Tako se bodo otroci vrtca in učenci prve triade sredi oktobra lahko preselili v prenovljene prostore v nadstropju šole. Zaradi odprave pomanjkljivosti po zahtevah nadzora in izvedencev na tehničnem pregledu se je prenova zavlekla. Otroci, njihovi starši in zaposleni komaj čakajo, da bodo ponovno lahko prišli v vrtec in sedli v klopi v svojem kraju.

Prva faza del je obsegala spremembo namembnosti iz stanovanjskih površin v šolske prostore. Izvedla so se rušitvena dela v nadstropju, statična in potresna sanacija, rekonstrukcija stropov nad pritličjem in izvedba AB horizontalne vezi nad stenami v nadstropju. Zamenjala so se okna, notranja vrata in izvedla gradbeno-obrtniška dela, tudi elektro in strojne instalacije v prostorih spremenjene namembnosti. Prestavljena je bila elektro omarica, izvedena strelovodna napeljava ter požarno javljanje, izolacija na podstrešju, delno pa je bila prenovljena tudi kotlovnica.

Za drugo fazo ostane še izvedba fasade, prenova vhoda, zamenjava kotla, injektiranje zidov in rekuperacija.

Polona Skledar

Nova podoba šolskih prostorov

Podružnična šola v Tomišlju

Šolski sklad Osnovne šole Ig

Šolski sklad Osnovne šole Ig deluje od leta 2008. Namen zbiranja in porabe sredstev šolskega sklada je reševanje socialnih stisk družin naših učencev in zviševanje kakovosti izobraževanja.

Glavnina pomoči v preteklem šolskem letu je bila namenjena sofinanciranju šolskih in drugih dejavnosti (šola v naravi, šolske potrebščine, prehrana in drugo). Prejetih je bilo 20 vlog za pridobitev pomoči, ki so se večinoma nanašale na pomoč pri plačilu šol v naravi. Štiri družine so se odzvale tudi na pobudo sklada za pomoč družinam učencev, ki so utrpele škodo v poplavah v lanskem novembru.

Iz sredstev za nadstandardne dejavnosti se je denar namenil za delno izvajanje projekta Aktivni mladi, za nakup enotnih oblačil šolskega pevskega zbora, za plačilo zaključnega nagradnega izleta za vzorne učence ter za servisiranje šolske smučarske opreme, ki si jo lahko učenci brezplačno izposodijo za zimsko šolo v naravi.

Tudi v tem šolskem letu načrtujemo nadaljevanje dobre prakse delovanja šolskega sklada, vzpostavljene v zadnjih letih. Večji poudarek želimo dati porabi sredstev za preventivne dejavnosti šole. Želimo si tudi, da bi se šolski sklad v večji meri povezoval in vključeval v aktivnosti in dogodke lokalne skupnosti. Upravni odbor pripravlja program dela šolskega sklada in finančni načrt za šolsko leto 2015/16, objavljena bosta na spletni strani šole.

Ob tej priložnosti vabimo starše naših učencev, da se v primeru stiske obrnejo na šolski sklad – radi pomagamo in vsako vlogo skrbno ter korektno obravnavamo. Upravni odbor šolskega sklada vlogo oceni in odloči o upravičenosti do subvencije. Višina pomoči se dodeli glede na število upravičencev in razpoložljiva sredstva. Vloga za dodelitev pomoči je na voljo na spletni strani OŠ Ig, za preostale informacije pa se lahko starši obrnejo tudi na šolsko svetovalno službo.

V preteklem šolskem letu so starši učencev OŠ Ig v šolski sklad darovali več kot 2.300 evrov: na odprtem dnevu šole smo z 200 prodanimi srečkami na matični šoli zbrali 1.183 evrov, 362 evrov smo zbrali na podružnicah, 820 evrov pa je bilo zbranih prek položnic. Sredstva za šolski sklad so nakazala tudi podjetja Elektronika Gačnik Jože s. p., Logos. si d. o. o., Macuka d. o. o. in Prijatelj&Prijatelj d. o. o.; materialne prispevke za srečelov ob odprtem dnevu šole pa so prispevali: Gostilna Pri Mari, Kamnoseštvo Žunko, KIG, Lekarna Ig, Margala, Mercator, Pečjak, Peugeot, Picerija MM Brest, Pigo in Založba DZS. Vsem darovalcem se ponovno iskreno zahvaljujemo.

Osnovna šola Ig

Upravni odbor Šolskega sklada OŠ Ig

Urejanje pokopališč in obiski grobov

Bližamo se prazniku dneva spomina na umrle in s tem povečanemu obisku pokopališč in urejanju grobov. Občina Ig je v letošnjem letu že opravila nujna vzdrževalna dela na mrliški vežici na Igu. Pokopališče je po novem zaprto z vrati, saj smo s tem želeli preprečiti ponavljajoč se vandalizem. Prav tako so bila zamenjana dotrajana stekla na mrliški vežici, vgrajen je nov sistem ozvočenja pri slovesu med obema vežicama. Zaradi zadrževanja posameznikov ob mrliški vežici v nočnem času smo namestili dodatno osvetlitev. Vsi prostori so bili tudi prepleskani.

V prihodnjem letu bomo nujna vzdrževalna dela opravili tudi na naših preostalih pokopališčih Tomišelj, Golo in Kurešček.

Ob tem bi želeli še poudariti, da pokopališče in zelenice okoli njega niso namenjeni za sprehode hišnih ljubljenčkov. Prav tako naprošamo vse najemnike grobnih mest, da pri urejanju spoštujete red in čistočo na pokopališčih ter da smeti odvržete le v za to predvidene zabojnike.

Za vse najemnike grobnih mest pa velja obvestilo, da Občini Ig vsakršno spremembo najemnika (ime, naslov ...) sporočite najpozneje v 30 dneh od nastale spremembe. Če želite obnavljati ali postavljati nagrobni spomenik, pa je treba predhodno na Občini Ig pridobiti soglasje za postavitev ob predhodnem ogledu grobnega mesta z upravljavko pokopališča.

Andreja Zdravje, občinska uprava

Nova vrata na pokopališču

Nov urnik Zbirnega centra Matena-Ig

Zbirni center je namenjen ločenemu zbiranju odpadkov iz gospodinjstev – njihova oddaja je brezplačna. Gradbenih odpadkov ne sprejemamo.

Od septembra bo Zbirni center Matena odprt ob sredah od 13. do 17. ure ter ob četrtkih od 9. do 12. ure.
Če je ta dan praznik, bo zbirni center zaprt.
Prosimo za razumevanje.

Dodatne informacije:
Občina Ig: 01/280-23-12 (Uroš Čuden)

Občina Ig

Občina Ig,

Govekarjeva cesta 6,
1292 Ig

Za vsa dodatna pojasnila smo vam dostopni na naslednjih številkah:

Župan	01/280-23-02
Direktor občinske uprave	01/280-23-04
Družbene dejavnosti	01/280-23-10
Komunalne dejavnosti	01/280-23-12
Gospodarske dejavnosti	01/280-23-08
Kmetijstvo	01/280-23-24
Požarna varnost in zaščita	01/280-23-24
Turizem	01/280-23-18
Finančno-računovodska služba	01/280-23-06
Urbanizem	01/280-23-16
Režijski obrat	01/280-23-14
Medobčinski inšpektorat	01/788-87-57

Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Grosuplje, Ig in Škofljica,

Taborska cesta 1, 1290 Grosuplje

Uradne ure za stranke so na sedežu Občine Ig:
ob ponedeljkih od 9.00 do 11.00 ure

Uradne ure po telefonu so:
od ponedeljka do petka od 7.30 do 8.30 na tel. št. 01/7888-750

Obrazci za pisne vloge, s katerimi se lahko stranke obračajo na medobčinski inšpektorat in redarstvo, so na sedežih občin ter na spletnih straneh občin in se vlagajo po pošti ali osebno v poslovnem času vseh treh občin ali v elektronski obliki na naslov:
inspektorat@ob.grosuplje.si.

Režijski obrat sporoča

Obnova vodovoda na Golem in izgradnja kanalizacije v Iški vasi

V sredini septembra so se začela dela na Golem, in sicer sanacija vodovodnega omrežja Golec – cevovod B s priključki. Dela bodo končana do konca oktobra 2015. Poleg obnove javnega vodovodnega omrežja, s katerim bomo še ostalim prebivalcem zaselka Golec zagotovili ustrezne tlačne razmere, bodo obnovljeni tudi vodovodni priključki. Vodovodni priključki so sicer last lastnikov objektov, vendar jih vzdržuje upravljavec javnega vodovodnega omrežja. Obnovljeni bodo priključki od javnega vodovodnega omrežja do vodomernega jaška. Vodomerni jaški morajo biti zunaj objektov dostopni upravljavcu javnega vodovodnega omrežja. Jaški so lahko tipski ali betonski ustreznih dimenzij in z litoželeznim pokrovom.

Obnova vodovodnih priključkov na Golcu *Tone Cimerman*

Prav tako se je v sredini septembra začela gradnja kanalizacije v Iški vasi, kanal I1. Najprej je bil zgrajen kanal na občinski cesti. Zaradi pridobivanja zapore od Direkcije za ceste s strani izvajalca je bila krajša prekinitev izgradnje kanalizacije po državni cesti. Dela bodo končana do konca oktobra.

Dela se nadaljujejo tudi v Iški vasi. *Tone Cimerman*

Izgradnja čistilne naprave Ig v zaključni fazi

Na Igu bo kmalu začela delovati ...

... nova čistilna naprava.

Katja Ivanuš, vodja Režijskega obrata

Režijski obrat

Vodovod, kanalizacija – 24-urna dežurna služba:
041/408-407 **NOVO!**

Stanje vodomernega števca lahko sporočite:
- po telefonu: 01/2802-314
- po elektronski pošti: rezijski.obrat@obcina-ig.si
- prek elektronskega obrazca, ki ga najdete na www.obcina-ig.si

Vse dodatne informacije glede vodovoda in kanalizacije lahko občani dobijo osebno na Občini Ig v času uradnih ur ali po telefonu 01/2802-314 ali po elektronski pošti: **rezijski.obrat@obcina-ig.si.**

19. september 2015

Ižanski sejem

Ižanski sejem že kar nekaj let velja za eno od večjih prireditev v občini in privablja vsako leto več razstavljavcev.

Na sejmu že novi občinski grb

Otroci so uživali v vožnji z vprego ponijev.

Namen sejmov je oživiti tovrstna druženja ljudi, ponuditi možnost društvom in posameznikom, da se predstavijo in prikažejo svoje delo, ter seveda ohranjati vez s preteklostjo, nekdanjim življenjem na vasi in ohraniti tovrstno izročilo prihodnjim rodovom. Ižanski sejem, ki ima svoje začetke že v letu 2000, je letos privabil več kot 50 različnih razstavljavcev.

Na sejemsko dogajanje poskušamo poleg domačih društev vključiti predvsem rokodelce in razstavljavce z izdelki domače obrti, predvsem pa je merilo to, da so izdelki slovenskih izdelovalcev. Do neke mere nam je letos to tudi uspelo. Lepo vreme nam je dalo možnost, da smo stojnice lahko razporedili po obeh parkiriščih okrog občine in je vse skupaj delovalo kot velika tržnica.

Začetek sejma je napovedal prihod članov Čebelarskega društva Ig s praporjem in čebelarsko himno v ozadju, otvoritveni nagovor pa je imel župan Janez Cimperman.

V sklopu sejma so se vrstile otroške delavnice, ki jih je pripravil Družinski zavod Metulj, otroke pa je navduševal klovn s cirkuško predstavo Sirkec sirkec in animacijo z modelirnimi baloni. Navdušenje otrok je samo še stopnjevala vprega družine ponijev iz Konjerejskega društva Krim, ki je otroke razveseljevala s krožno vožnjo po Igu.

V popoldanskih urah je sejemsko dogajanje popestril prihod Karla Dežmana (zaigral ga je Anton Dvoršek, član Društva Fran Govekar Ig), ki je vsem razložil, kaj so našli ob Ižanski cesti, ko so čistili jarke (letos namreč mineva 140 let od odkritja prvih kolišč na Ljubljanskem barju). Društvo Fran Govekar Ig je v času sejma pripravilo tudi voden ogled koliščarske razstave v Mladinskem domu na Igu.

S svojo predstavitvijo pod šotorom so nas prijetno presenetili člani Karate-do kluba Ig Shotokan. Vsa pohvala pa gre tudi Gobarsko mikološkemu društvu Ig in njihovim članom, ki so pripravili razstavo gob in pokušnjo jedi iz njih. Upamo, da ni nihče ostal lačen, kajti jedi so bile zelo okusne.

V imenu občine se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pomagali pri pripravi sejma. Hvala tudi moderatorki Andreji Zdravje za povezovanje dogajanja na sejmu.

Gobarska razstava

Svoje veščine so pokazali karateisti.

Pokal Šefla

Popestritev sejma je tudi tekmovanje v pripravi jedi 'na žlico' Pokal Šefla, ki ga organizira Društvo 21. marec, letos ob pomoči sponzorjev: Občine Ig, Komet bara in SVS Ig. Zahvala gre tudi Janezu Menceju, Gregorju Virantu, Bojanu Primcu in Francki Kukovica.

V tekmovanju za najokusnejšo jed na žlico je sodelovalo 10 ekip z zelo zanimivimi imeni: Furman, Stajčana, Midva, Dvakrat Ciber, SBS Team, Polža, Duo Zapotok, sodelovali pa so še iz Društva upokojencev Ig, Društva za turizem, kulturo in šport Iška vas in Turističnega društva Krim.

Pokal Šefla se je s kuhanjem začel že dopoldne in je bil ves čas nadzorovan s strani strokovne komisije, ki so jo sestavljali Dragica Ajdovec, Mitja Kosec in Andrej Logar.

Za najboljšo jed je komisija na koncu kuhanja izbrala prekmurski bograč, ki sta ga skuhala člana DU Ig Irena in Jože Skubic, drugo mesto je zasedel golaž Slavka Žnidaršiča in Franca Puciharja, tretje mesto pa sta si delili dve ekipi TD Krim: Jelka Minatti in Iva Lesica s podkrimskimi vampi ter Stajčana Anže Kocjan in Tone Pečjak z domačim golažem. Vsi sodelujoči so prejeli priznanja, trije oz. štirje najbolje ocenjeni pa praktične nagrade.

Ker se na koncu obroka prileže tudi sladica, so na Šefli poskrbeli tudi za to. Inovativnost Ižancev ne pozna meja in tako so ustvarili nekaj skoraj neuresničljivega – 'ižanski šporget' ali prevedeno 'ižanski leseni žar', na katerem so pekli palačinke. Povpraševanja po njih je bilo zelo veliko, palačinke so bile res dobre (preizkušeno), pekle pa so se, dokler žar (šporget) ni ... še dobro, da je bila blizu 'ižanska pažarna abramba'.

Zmagovalca Pokala Šefla za najboljšo jed

Konec dober, vse dobro ... tudi letos smo se vsi organizatorji, tako sejma kot pokala Šefla, potrudili, da so se udeleženci dobro počutili, uživali v dobrih jedeh in številnih stojnicah.

Vsem, ki ste se ali se niste udeležili letošnje prireditve, pa kličemo na snidenje prihodnje leto.

Marica Zupan, Franc Toni, Matjaž Zupan

Novo vodstvo medobčinskega odbora SDM

V septembru smo imeli v podmladku stranke SDS Ig volilno konferenco, na kateri je bilo izvoljeno novo vodstvo. Predsednica OO SDM Velike Lašče, Ig, Brezovica je postala Katja Krnc, ki je za to čestitamo!

V odboru bomo nadaljevali tradicionalne aktivnosti ter sodelovali z matičnim odborom SDS na Igu. V septembru se je naš član Matej udeležil piknika podmladka SDS v Ljubljani ter ekskurzije na avstrijsko Koroško, Simona pa je vodila ekipo s stojnico SDM na Festivalu Stična mladih. Matej se je tudi priključil kolegom iz Mlade Slovenije, podmladka NSi, in pomagali so pri delitvi okrepčila našim policistom, ki skrbijo za red na naši južni meji.

SDM

SDM se je predstavil s ponudbo na stojnici v Stični na Festivalu mladih. *Simona Pavlič*

OO Ženskega odbora SDS Ig
vabi
na predstavitev knjige

Neme priče

s podnaslovom Množični poboji nasprotnikov komunizma 1941–1946 avtorja Marka Štrovsa.

Marko Štrovs je pravnik in je bil pred leti zaposlen na ministrstvu za delo. Leta 2008 je na ministrstvu prevzel vodenje službe za vojna grobišča. Zaradi načina sondiranj grobišč, ki nekaterim ni bil po volji, so ga leta 2011 odstavili, službo pa razpustili. Po tem dogodku je napisal zajetno (504 strani) knjigo Neme priče.

Predstavitev bo v dvorani Centra Ig, Banija 4 v ponedeljek, 26. oktobra 2015, ob 19.00.

Vabljeni

Počastitev mednarodnega dneva miru v Zapotoku

Društvo Zapotok je tradicionalno, že petič po vrsti počastilo mednarodni dan miru. V ponedeljek, 21. septembra 2015, so na prireditev pred RTC Zapotok prišli vaščani, mladina, otroci in starši ter se priključili temu mednarodnemu dogodku. S kulturnim programom, posaditvijo drevesa miru, prižigom svečk in z željami, ki so jih zapisali v knjigo miru, so sodelovali v programu za mir, prijateljstvo, medsebojno spoštovanje in varovanje narave.

Z velikim zadovoljstvom in ponosom lahko povemo, da smo v Društvu Zapotok že petič po vrsti počastili mednarodni dan miru. Z vsakoletno posaditvijo drevesa je ob igralih pri RTC-ju nastal že pravi drevored miru. Naši najmlajši so letos v drevored miru posadili hruško kot simbol spoštovanja, medsebojnega sodelovanja, miru, iskrenosti in strpnosti.

Iz drobnega popka se razvije cvet in iz majhnega semena zraste drevo

Otroški pevski zborček Vrtca Ig, enote Hribček z Golega, je v kulturnem programu zapel dve pesmici, Mravlja in polž ter Prvič v šolo. Iz drobnega popka se razvije cvet in iz majhnega semena zraste drevo. S svojim odločnim nastopom so nam naši najmlajši sporočali, da zgornja trditev še kako drži.

Če bi lahko napisali samo eno pesem, bi bila to pesem za vse nas, pesem o ljubezni, upanju in prijateljstvu. Tako se recitirali Pesem za svetovni mir otroci in mladinci iz Zapotoka, Lara, Matic, Jakob in Črt. Miru so se poklonili, z roko v roki mostove zgradili in se dotaknili sveta Staša, Maruša in Karmen z recitiranjem pesmi Poklon miru.

Ogenj ima razsvetljevalno in transformacijsko moč

Taborniki rodu Podkovani krap so pripravili taborni ogenj, ki je gorel skozi celotno prireditev. Ogenj je energija iz narave. Ima velik pomen v našem življenju. Že pračlovek ga je častil, saj mu je omogočal lažje življenje. Ogenj preganja temo in nam daje svetlobo. Je akcija, volja in energija. Je življenjska sila, ki gori v vsakem posamezniku. Ima moč razsvetljevanja, očiščevanja in transformiranja nečistega v čisto. Bobnarka Lučka je s šamanskim obrednim bobnom vse navzoče popeljala v ritual okrog ognja. Ognju smo predali vse svoje slabe misli in navade. Izgorele so in dale prostor plemenitosti, dobroti, upanju in veri za boljšo prihodnost. Z ritualom smo se med seboj povezali in morda ustvarili tudi komunikacijo na drugih ravneh, znotraj vsakega posameznika, med ljudmi in drugimi živimi bitji v okolju.

Otroci posadili drevo miru

Za srečo in mir potrebujemo zelo malo

Taborniki rodu Podkovani krap so s skečem, ki so ga zaigrali, med navzoče ponesli pomenljivo sporočilo. Le kaj ima Mojca v tako polnem in težkem nahrbtniku, ki si ga je pripravila za enotedenski tabor, sta se spraševala Maruša in Bor. Iz nahrbtnika je začela vleči sušilnik za lase, likalnik za lase, cel kup majic, tudi kombinežo si je pripravila. To je nepotrebna prtljaga, ki je tabornik ne potrebuje, sta ji razlagala Maruša in Bor. Tudi človek v svojih domovih shranjuje nepotrebno kramo. Toliko imamo predmetov, na katerih se nabira samo prah. Za srečo in mir potrebujemo zelo malo. Vsa nepotrebna navlaka je samo mašilo prostora in našega življenja. Zato prevetrimo predale, stare misli in prepričanja, to nepotrebno prtljago, ki nas otežuje.

Dan miru naj bo vsak dan

Navzočim na prireditvi sta spregovorila še Zlatko Usenik, predsednik Društva Zapotok, in slavnostna gostja Nataša Posel, direktorica Amnesty International Slovenija. V svojem govoru je Nataša Posel čestitala Društvu Zapotok za vsako posajeno drevo in za vsako prižgano svečko ter za vrednote, ki jih s svojim delom gradi v skupnosti. Seveda pa se ni mogla izogniti trenutno najbolj aktualni temi o beguncih.

Vsemu povedanemu ni bilo kaj dodati, samo še nekaj misli, ki so jih navzoči zapisali v knjigo miru: Bolje je prižgati svečo, kot preklinjati temo; Živimo z mirom v sebi in ga širimo naokrog; Mir je, da se umiriš, da se ustaviš; Ko bo sleherni našel mir v svojem srcu, bo zavladal mir na svetu; Dan miru – naj bo vsak dan.

Darja Mlakar,
Društvo Zapotok,
Sekcija za zdravo življenje
Slavko Mlakar

Mi pa nismo se uklonili 2015

V soboto, 5. septembra 2015, je na Golem nad Igom potekala tradicionalna prireditev Mi pa se nismo uklonili. Slovesnosti s pestrim kulturnim programom so se udeležili številni gostje s celotne Slovenije. Številni obiskovalci, ki se niso ustrašili nekoliko slabše vremenske napovedi, so bili nad dogajanjem navdušeni.

Slovesnost Mi pa se nismo uklonili 2015 se je po več letih ponovno vrnila na travnik pred podružnično osnovno šolo Golo, kjer se je prvič uradno zbrala tudi 10. narodnoosvobodilna brigada ljubljanska, ki predstavlja vrhunec bogatega uporniškega gibanja podmokrških vasi. Prireditve so se udeležili številni gostje, med njimi tudi tovariš Janez Stanovnik, častni predsednik ZZB za vrednote NOB, Andreja Katič, ministrica za obrambo, tovariš Zoran Janković, župan mestne občine Ljubljana, tovariš Janko Heberle, predsednik ZZB za vrednote NOB Ljubljana, tovariš Marko Vrhunec, politični komisar Ljubljanske brigade in častni meščan MOL, tovariš Franc Sever – Franta, tovariš Miha Butara, pater Knaus in drugi. Obiskovalci so lahko prisluhnili prepletu zgodovinskih poudarkov in partizanske pesmi v izvedbi Partizanskega pevskega zbora pod vodstvom profesorja Franca Gornika in ob spremljavi Branka Sladiča na harmoniki ter Orkestra slovenske policije pod vodstvom dirigenta Tomaža Kmetiča. Obiskovalce je pozdravil tovariš Zoran Jankovič, župan Mestne občine Ljubljana. Andreja Karič, ministrica za obrambo, pa je v slavnostnem govoru izpostavila predvsem spoštovanje do boja proti fašizmu in nacizmu ter pomen osvobodilnega boja za enakost med spoloma. Na prireditvi sta nastopili tudi pevki Nataša Loborec Perovšek in Amadeja Košir. Občinstvo je s svojim kulturnim prispevkom navdušil Darko Nikolovski, Lina Vozny pa se je v spomin obiskovalcev vtisnila s prepričljivimi recitacijami. Prireditev v spomin na uporniško gibanje so spremljali tudi praporščaki in spominska četa Triglav. Po bogatem kulturnem programu, ki je vse prisotne navdušil tako vsebinsko kot tudi zaradi prepričljive izvedbe, se je nadaljevalo neformalno druženje. Prepričani smo, da bo tudi v prihodnje prireditev dobro obiskana, saj pridobiva sloves tako zaradi kakovostne izvedbe kot zaradi pomena za narodnoosvobodilni boj.

DRUŠTVO ODMEV MOKRCA

Društvo odmev Mokrca

Darko Nikolovski med nastopom

Gostje prireditve

Skrb za varnost otrok na poti v šolo

Prvi mesec novega šolskega leta je za naše učence minil varno. Nekaj smo k temu prispevali tudi upokojenci, ki smo spet prvi teden zjutraj in opoldne v oranžnih telovnikih dežurali na kritičnih prometnih točkah v naši občini in s tem opozarjali naše krajane, da se je začelo novo šolsko leto. Ob pogledu na oranžen telovnik je večina mimo vozečih voznikov opazno zmanjšala hitrost, ne da bi varovalec moral karkoli storiti. To štejemo kot dvig prometne kulture naših krajanov in je rezultat večletnega prizadevanja vseh, ki skrbijo za varnost najšibkejših.

Seveda so bile tudi tokrat izjeme, ki se jim je mudilo, a ni vredno besed. To so ljudje, ki se jim vedno mudi in redko pridejo kamorkoli pravočasno.

Na tem mestu smo bili vedno kritični do mamic, ki se jim mudi. Morda smo bili prekritični. Mamice so tudi žene, in kot je znano, te podpirajo tri pa še kakšen vogal pri hiši. Če hočejo vse postoriti in še otroke odpeljati v šolo, se jim včasih zares mudi. A kot svetujejo policisti PP Vič v zadnji številki Mostiščarja: Ne pozabite, da z lastnim ravnanjem dajete zgled svojim otrokom!

Pa srečno in varno vse do konca šolskega leta!

DU IG
DRUŠTVO UPOKOJENCEV IG

Štefan Bunič, predsednik DU Ig

Bučna juha v Iški vasi

V Iški vasi je na zadnji petek v septembru zadišalo po sveže skuhani bučni juhi.

Polna dvorana v Iški vasi

Nastopili so učenci POŠ Iška vas

Letošnje poletje nam je podarilo obilo sončnih dni, vlage pa je bilo očitno ravno prav, da so na njivah uspevale tako buče kot druga zelenjava, ki so jo s ponosom razstavile pridne gospodinje in kmetovalci.

Pred dvorano so se utaborili Indijanci, ki naj bi napovedali lepo jesen, na barjanskem travniku je lepo zrasla koruza ter buče, v ločju so se poskrile sramežljive račke in želva. Ob morostarskih grabnih se je v davnih časih nabirala barjanska trava, ki se jo je zvijalo v kite. Tako zvite kite so se uporabljale za žimnice, danes jih je zamenjalo ležišče iz spominske pene. V dvorani nas je pozdravila majhna 'bučka' v zibelki, ki ima častitljivo starost. Košara rastline, ki se imenuje lan, nas je spomnila na čase, ko se rjuh in blaga ni dalo kupiti v trgovini, kadar si si zaželel. Predstavljeni so bili tudi pripomočki za trenje lanu – *trlca* (letnik 1857 in 1903) ter česanje in predenje lanu. Pridelki in buče različnih oblik in velikosti so z malo domišljije dobili novo obliko in tako pritegnili poglede obiskovalcev.

Najlepše buče

Polno dvorano obiskovalcev so navdušili nastopajoči v kulturnem programu prireditve. Pozdravni nagovor je začel Lojze Janežič, ki je s svojo navihanostjo spretno povezoval celotno prireditev. Na začetku so navdušili z nastopom naši najmlajši otroci iz Vrtca Ig (skupina Mucki) pod vodstvom vzgojiteljic Irene Petrovčič in Martine Pucihar. Na odru so se predstavili z bogatim programom tudi osnovnošolci naše Podružnične šole Iška vas, pod vodstvom učiteljic Marjane Pšeničnik in Dominike Skrt so zapeli ter zaplesali. Zvok citer Veselih Ribničank, oblečenih v etnološka oblačila, ter ubrano petje ljudskih pesmi sta večeru dala poseben pridih domačnosti, kot se spodobi za takšno prireditev.

Po končanem programu že 16. razstave je zadišalo po sveže kuhani bučni juhi, kuharja sta jo postregla v lončkih, posula z mletimi bučnimi semeni ter prikanila kapljico pravega domačega bučnega olja. Na pokušnji je bila tudi pražena bučka. Preostale sladke dobrote so prinesle mamice nastopajočih najmlajših, za kar se jim prek članka zahvaljujem. Razšli smo se dobre volje in obljubili, da drugo leto poskusimo še kaj novega.

Zahvalili bi se vsem, ki so pripomogli k uspešni razstavi, posebej Občini Ig, ki sofinancira tovrstno prireditev, vzgojiteljici iz vrtca, učiteljicam iz POŠ Iška vas, Veselim Ribničankam ter podjetju Terra RB Ig ter seveda vsem razstavljavcem.

Razstavljavci letošnje razstave so bili: Nik Završnik, Vera Žagar, Sonja Žagar, Marija Zdravje, Matjaž Zupan, Fani Intihar, Bernarda Janežič, Milena Arhar, Karmen Kavčič, Marinka Platnar, Vida Tomažin, Dani Sterle, Angelca Štembal, Mojca Kučič, Erika Janželj, Roman in Andreja Zdravje, Ivan in Marija Rupert, Marjan Žagar in Matjaž Šušteršič.

Milena Arhar, Društvo TKŠ Iška vas
Andreja Zdravje

Predavanje zeliščarja Jožeta Majesa

Društvo TKŠ Iška vas je poleg razstave v soboto, 26. septembra ob 18. uri, pripravilo še zanimivo predavanje priznanega zeliščarja Jožeta Majesa. Udeleženci predavanja so zeliščarja zelo dobro poznali, prav tako njegove izdelke, in so bili lahko rečemo že dobro poučeni o zdravilnih zeliščih.

Na razstavi tudi pripomočki za trenje lanu

Z nami je podelil svoje bogato zeliščarsko znanje in povedal nekaj zanimivih receptov, npr. da ameriškega slamnika ne jemljemo kot preventivo, ampak ga začnemo uživati, šele ko nastopi prehlad ali slabo počutje. Poudaril je, da bi vsi morali imeti doma šentjanževo olje za vtiranje v kosti in za različna vnetja, je pa šentjanževka tudi zelo dober antidepresiv. Prav tako naj bi imeli doma tinkturo divjega kostanja za lajšanje venskih obolenj. Čaja lipe in bezga ne bi smeli piti bolniki z oslabelim srcem. Spomnil je, da kandido lahko zdravimo s črnim orehom ali ameriškim orehom. Za vse, ki si želite okrepiti kri, je priporočal pitje soka aronije. Previdni moramo biti pri uporabi žajblja in pelina, ker vsebujeta strupene snovi.

Jože Majes je imel pripravljenega še veliko gradiva in je bil pozneje na voljo za vprašanja posameznikov in osebne nasvete. Zagotovo bomo v društvu tudi v prihodnje še pripravljali zanimiva predavanja, saj je bil odziv dober.

Društvo TKŠ Iška vas
Andreja Zdravje

Gobarsko mikološko društvo Ig

Prvi gobarski zbor več kot uspešen

Prvo septembrsko soboto smo se gobarji in naši družinski člani zbrali v Zapotoku pri predsedniku društva. Dočakala nas je dobrodošlica – kavica, aperitivček in prigrizek.

Ob 10. uri, po pozdravnem nagovoru predsednika, so se ekipe veselo podale v gozd nabirat gobe. Ekipa, ki je ostala doma, je pripravljala kosilo. Ko so se ekipe vrnile iz gozda, smo pripravili razstavo več kot sto vzorcev gob. Gobe je determinirala naša članica, strokovnjakinja Majda Ujčič. Več kot eno uro nam je opisovala vsako gobo posebej. Po razstavi smo gobe vrnili v gozd k naravi, sledilo je bogato kosilo jedi iz gob, z žara in pečen odojek.

Z veselim druženjem smo nadaljevali do poznega popoldneva. Vsi udeleženci zbora – bilo nas je 39 – smo ugotovili, da je smisel društva druženje in da je v slogi moč. Takšna srečanja bomo še organizirali in vabimo vse ljubitelje narave ter gob, da se nam pridružite.

Razstave gob na Igu in Golem

Gobarsko mikološko društvo Ig je kljub gobarski suši organiziralo razstavo gob na Ižanskem sejmu, kjer je bilo na ogled več kot 230 opredeljenih vzorcev različnih gliv.

Drugo, dvodnevno razstavo, je društvo organiziralo v gasilskem centru Golo. Na razstavi je bilo predstavljenih 241 različnih opredeljenih vzorcev gliv. Razstavo si je z zanimanjem ogledalo veliko število obiskovalcev, katerim so se člani društva predstavili tudi z dobro kulinariko (jedi iz gob in dobrote z žara).

Hvala gasilskemu društvu Golo za dvorano in pomoč. Hvala vsem članom in nečlanom, ki so nam pomagali pri organizaciji razstav.

Gobarsko mikološko društvo Ig

Naš prvi gobarski zbor v Zapotoku

Razstava 241 različnih gob na Golem

Pohod treh cerkva

Pred cerkvijo sv. Nikolaja na Visokem

Poslikana notranjost visoške cerkve

Prvi Pohod treh cerkva smo organizirali konec avgusta, 29. 8. 2015, z namenom, da se ob rekreativnem pohodu sprehodimo tudi skozi zgodovino naših krajev in cerkva. Zbrali smo se v prelepem sončnem dnevu pri cerkvi **sv. Marjete** na Golem. Zbralo se nas je kar 46. Maja Zupančič nam je najprej povedala nekaj o zgodovini Golega, potem smo si skupaj ogledali še cerkev ob izčrpnem poročilu o zgodovini in znamenitostih cerkve.

Nato smo se napotili na Visoko, malo po gozdnih vlakah, malo tudi po asfaltu. Na Visokem sta nas najprej pogostila Semičeva in že smo prispeli do cerkvice **sv. Nikolaja**, verjetno največje kulturne znamenitosti naših krajev, saj je cerkvica okrašena s freskami Janeza Ljubljanskega iz 15. stoletja. Po izčrpnem predavanju o zgodovini cerkve smo krenili na pot na Kurešček. Na poti nazaj pa nas je pogostil Zvonko Poznik, domačin z Visokega, ki je med potjo povedal marsikaj zanimivega o vasi.

Pot na Kurešček je bila rahlo naporna, ker je bila opoldne že kar huda vročina. Še sreča, da se je pot vzpenjala skozi gozdne poti in smo bili deležni sence širnih bukovih gozdov. Prijetno utrujeni smo prispeli do cerkve **Marije Kraljice miru** na Kureščku, kjer smo ponovno slišali veliko novega o cerkvi in hribu.

Zaključek je bil na planinskem domu na Kureščku, kjer smo pohodnike pogostili z malico in priložnostnim darilom ter se spoznavali. Enotna ocena vseh pohodnikov je bila, da je kombinacija kulture in rekreacije bolj primerna kot samo kultura ali samo rekreacija.

Jure Golob, TD Kurešček

Pogostitev pri Semičevih na Visokem

Zaključek pohoda na Kureščku

Interesne dejavnosti na Golem

Po lanskoletnem poskusu oživitve dvoran na Golem z interesnimi dejavnostmi za občane Kureščka (gl. Mostiščar, november 2014) smo se v TDK-ju odločili za nadaljevanje 'najuspešnejših', tj. najbolj obiskanih, dejavnosti:

Pilates vadba za odrasle bo že tretje leto zapored potekala v veliki dvorani GC Golo, in sicer ob ponedeljkih med 20. in 21. uro, z začetkom 5. 10. 2015. Občani so s tovrstno dejavnostjo za svoje telo zelo zadovoljni, saj je vadečih že več kot 20.

Sheng Zhen gong za odrasle je vrsta vadbe z meditacijo v gibanju. Po lanski uspešni sezoni se letos nadaljuje ob sredah med 18. in 19. uro v mali dvorani GC Golo z začetkom 7. 10. 2015.

Breakdance za otroke med 5. in 15. letom starosti, po lanski uspešni sezoni, ko je to interesno dejavnost obiskovalo 15 otrok s Kureščka, se letos nadaljuje ob istem dnevu in uri, tj. četrtek med 17. in 19. uro v telovadnici POŠ Golo. Začetek vadbe in razporeditev otrok v dve starostni skupini bo 1. 10. ob 18. uri.

Glasbena dejavnost se je združila z Glasbeno šolo Emil Adamič, ki je prostor za izvajanje dejavnosti poiskala v OŠ Ig.

Glasbena teorija oz. nauk o glasbi poteka ob ponedeljkih med 14. in 15. uro ter četrtkih med 17. in 18. uro v prostoru učilnice za fiziko. Vodi jo naša lanskoletna učiteljica, domačinka Maja Anžur Kajzer.

Učenje inštrumentov poteka 1–2-krat tedensko ob različnih dnevih pod različnim mentorstvom za posamezne inštrumente (flavta, klarinet, saksofon, klavir, harmonika in kitara).

Trenutno je vpisanih 31 učencev, vsi občani naše občine. Pouk se je začel z 21. 9. 2015. Vizija pihalnega orkestra Ig torej še vedno živi.

Vsi, ki vas katera izmed opisanih dejavnosti zanima, vabljeni, da se nam pridružite! Več informacij lahko najdete na spletni strani: www.td-kurescek.si.

Interesna dejavnost	Termin vadbe	Vadbeni prostor	Info
Pilates za odrasle	Ponedeljek, 20.–21. ure Začetek: 5. 10.	Velika dvorana GC Golo	070/707-271 (Tjaša)
Sheng Zhen gong z meditacijo za odrasle	Sreda, 18.–19. ure Začetek: 7. 10.	Mala dvorana GC Golo	040/155-646 (Jelka)
Breakdance za otroke 5–8 let in 9–15 let	Četrtek,. 17.–18. ure Začetek: 1. 10.	Telovadnica POŠ Golo	070/707-271 (Tjaša)

* Cena je odvisna od števila vpisanih v posamezno dejavnost; obvezno letno članstvo TDK: 10 EUR.

TURISTIČNO DRUŠTVO KUREŠČEK

Tjaša Tolar,
TD Kurešček,
Interesne dejavnosti

Intenzivne vaje v Stični

Pevke in pevci mešanega pevskega zbora DU Ig smo se zadnji vikend v septembru odpravili na intenzivne vaje v Stično. Mogočne samostanske stavbe so nas pričakale v vsej svoji veličini. Razporedili smo se po sobah, se dogovorili za načrt dela in začeli vaditi. Razdelili smo se in tako je ženski del zbora vadil posebej, moški del zbora pa prav tako posebej, da je delo teklo hitreje. Poleg zborovodje, ki je delal z eno polovico, je z drugo polovico zbora delala Jasna Repa.

Pevke in pevci so bili presenečeni nad pesmimi, ki so bile za te vaje pripravljene. Posebej pa navdušuje dejstvo, da pevke in pevci pojejo s srcem in žrtvujejo svoj prosti čas, da bi lahko drugim dali del naše kulturne dediščine s pomočjo pesmi in našega lepega slovenskega jezika.

Odmik od vsakdanjega življenja in popolna predanost petju je bilo naše vodilo skozi celotni vikend, ki smo ga preživeli skupaj. Polni novih vtisov in dogodivščin smo se zadovoljni vračali domov. Tako verjamemo, da vam bomo tudi v tej sezoni pripravili izbor pesmi, s katerimi vas bomo prepričali, da znamo in zmoremo.

DU IG
DRUŠTVO UPOKOJENCEV IG

Klemen Jerinc,
zborovodja

Pevske vaje, tokrat v Stični *Jasna Repa*

O slikarski razstavi Marije Žagar

Marija Žagar - Minka je otroštvo preživela na veliki kmetiji v Iški, kjer ni bilo časa za igro in hobije. Ko pa se je le našel trenutek prostega časa, je bila rada ustvarjalna: šivala, kvačkala oblačila za punčke, izdelovala okraske iz papirja, nabirala različne rožice ter jih posušila v knjigah in še veliko drugega. Izučila se je za prodajalko, želela pa je postati aranžerka. Zaposlitev je dobila v administraciji. Sledil je čas ustvarjanja družine in gradnje doma, zato so hobiji čakali na primeren trenutek. Ta trenutek je prišel jeseni 2009, ko se je upokojila. Prišel je čas prebujanja talentov in želje po ustvarjanju. Poleg petja v zboru se je odločila še za slikanje. V Društvu Fran Govekar Ig je pod vodstvom akademskega slikarja Žige Bratoša povsem brez izkušenj začela slikati v akrilni tehniki. V slikanju je iz dneva v dan bolj uživala in tako začela obiskovati še tečaje pri priznanem akademskem slikarju Janezu Kovačiču. Zadnji dve leti se po zaslugi mentorice Zdenke Vinšek navdušuje nad akvarelno tehniko. V vsem tem času je nastalo kar nekaj likovnih del, ki jih je že razstavljala na skupinskih razstavah na Igu, Škofljici, v Grosupljem, Snoviku in drugje.

Slikarka Marija Žagar na odprtju svoje razstave

Marija Žagar iz Iške vasi je v knjižnici Ig postavila svojo prvo samostojno razstavo likovnih del, zato ima razstava pregleden značaj. Slikarka se je predstavila z motivi figuralike, krajine ter tihožitij, na ogled je bilo 21 del. Raziskuje svet barv v akrilu na platno in v akvarelu, upodablja svoje doživljanje realističnega sveta. Pri slikanju v akrilu se poslužuje fotografij in raznih predlog, tako je na ogled nekaj študij. V vsako sliko vnaša avtorica svoj barvni spekter, v katerem se pogosto spogledujejo komplementarne barve, ki povečajo sporočilno vrednost motiva. Akvarelne slike so večinoma nastajale na delavnicah. Tihožitja so odraz sposobnosti pretvorbe avtoričinega vidnega zaznavanja predmetov in kompozicije. Z veliko spretnostjo lazurnih nanosov ohranja njen akvarel prvinskost svetlob, senc. Nekaj slik je slikarka ustvarila tudi v naravi in uspelo ji je kljub manjšim izkušnjam dela na prostem doseči prepričljivost.

V predstavitveni zloženki je slikarka med drugim zapisala: »*Slikanje me vse bolj navdušuje in sprošča, saj pri tem misli odplavajo in se lahko popolnoma prepustim užitku ustvarjanja ...*«

DRUŠTVO FRAN GOVEKAR IG

Zdenka Vinšek, Mateja Jere Grmek

Predzadnji dan šole v naravi

Trening boksa pri svetovnem prvaku Dejanu Zavcu

Sedmošolci smo v času od 1. do 4. septembra preživljali dneve v šoli v naravi v kraju Spuhlja pri Ptuju. Zadnji večer, to je bilo 3. 9. 2015, smo se morale vse sobe pripraviti za nastop. V naši sobi, imenovani Čumnata, ni bilo nobenih pametnih idej.

Izmišljevali smo si različne točke, vendar še zmeraj nič pravega. Po zajtrku smo šli kolesarit. Na začetku je bilo precej ravno, potem pa se je pokrajina začela vzpenjati po majhnih hribčkih. Mala malica, sem si mislil, z Jakobom sva tudi malo poklepetala. Peljali smo se mimo hiše slovenskega boksarja Dejana Zavca, potem pa je sošolki postalo slabo. Po postanku so dekleta sporočila, da lahko nadaljujemo, vozila je spredaj. Ko smo prikolesarili na vrh hriba, smo pomalicali hrano in pijačo iz nahrbtnika. Želeli smo na razgledni stolp, a so ga žal popravljali, nekateri pa so si šli kupit sladoled. Učitelji so povedali, da je čas za vrnitev v dom Štrk. Bili smo zelo previdni, kajti prejšnji dan je padla učenka 7. b razreda. Meni se je zdela vožnja po hribu navzdol zabavna, čeprav smo se zaradi sošolkine slabosti vozili počasneje.

Prispeli smo v dom in pojedli okusno kosilo, toda naša soba je bila dežurna, zato smo morali pospraviti mize in pomesti jedilnico.

Po končanem delu smo imeli športne igre in igrali nogomet z učenci b-razreda. Povem samo to, da smo izgubili. Po večerji smo imeli zelo malo časa, da se pripravimo na večerni nastop. Odločili smo se, da bomo imeli plesni nastop, vendar še nismo vedeli točno, kakšna bo točka. Izbrali smo znano glasbo *Turn up the speakers*. Odločili smo se za nastop z laserji, zato sem razredničarko vprašal, ali lahko ugasnemo luč in zapremo vrata. Pretvarjali smo se, da smo babice in dedki, ki se prevračajo naokrog in ne morejo hoditi. Jakob M. je dal na tla telefon z lučjo, ki je utripala. Tobijas in Jakob C. pa sta svetila z laserji. Ob bit glasbi smo začeli mahati z rokami, skakati in se premikati kot nori. Vsa množica se je začela dreti, še posebej punce. Še enkrat smo nastopili, punce so nam dajale petke in kepice. Po zadnjem nastopu smo imeli ples. Pri dobri glasbi sem malo breakdancal in delal premete, zato so me vsi začeli hvaliti. Ples je trajal do 22. ure, potem pa smo morali spat.

Ponoči je začelo deževati, Blaž pa je pustil odprto okno. Dež me je zbudil, zato sem splezal k Blažu in okno zaprl. Zjutraj smo pospravili svoje stvari in se odpravili še na ogled Ptuja. Po kosilu pa je sledila pot nazaj na Ig, kjer so nas pričakali starši.

Ta šola v naravi je bila nekaj najboljšega na tej šoli.

Matic Mlakar, 7. a
Stanko Zavec

Poletna šola v naravi v Pacugu

Otroci so z ogromnimi kovčki prihajali z vseh strani proti avtobusu. Proti tistem avtobusu, ki nas je potem odpeljal v prijetno otroško letovišče v Pacugu. Pomislila sem, da bi bilo mogoče pametno, če bi se ti otroci prijavili h kakšnim tabornikom. Tam so nas naučili preživeti v naravi z zobno nitko, pa kakšen nožek je bil še obvezen, to je bilo pa tudi vse. Na avtobusu je bilo dovolj prostora za otroke, prtljažnike smo malo s silo zaprli pa je bilo. Vreme je bilo super. Ne prevroče, ne prehladno, če še ne bi deževalo v sredo in zadnji dan, bi bilo naravnost idealno.

Otrokom je bila hrana všeč. Zelo. Meni je bila neslana. Ne razumem, zakaj je neslana hrana zdrava. Saj smo prilezli iz morja, nekoč pred davnimi časi. Po dveh dneh mučenja se mi je končno posvetilo, da sol vendarle lahko dodam, lažje kot pa jo odvzamem, in obzorja so se mi spet razjasnila, življenje je postalo spet lepo. Da lahko takšna banalnost povzroči dobro oziroma slabo voljo, si človek tudi ne bi mislil.

Otroci so plavali dvakrat na dan. Za njih je skrbelo kar nekaj športnih učiteljev. Preizkusili so se tudi v jadranju, supanju, veslanju in seveda skakanju s pomola. Zvečer smo vedno kam šli. Prvi dan peš do Pirana na sladoled. Drugi večer čez gozd v strunjanske soline. Tretji dan smo šli v piranski akvarij in v četrtek z ladjico na izlet. Ladjica je imela stekleno dno in otroci so si lahko ogledali kakšno mimoidočo ribo.

Zvečer pa je razredničarka in tudi vodja šole v naravi Martina Meden organizirala malo zabavo za otroke: kviz in modno revijo. Bilo je veselo in zabavno. Pomagala ji je tudi druga razredničarka Marija Horvat Markovič, ostali učitelji pa smo skrbeli, da je vse skupaj potekalo nepristransko.

Ocenjevali smo tudi sobe, kar pa je bilo izjemno težko. Oceniti jih namreč, saj so se vsi zelo potrudili. Vem, da so dekleta vstajala že ob pol sedmih, zato da so se potem lahko glasno dogovarjala, katera bo kaj delala.

V celoti gledano je bila šola v naravi prekrasna, veliko smo bili zunaj, aktivni, imeli smo tudi pouk in spoznali smo delček našega malega morja čisto od blizu.

In v petek smo zvlekli izpod postelj naše ogromne kovčke. Otroci so zlagali noter svoje stvari. Učiteljice smo sedale na te kovčke, da so jih potem otroci komaj zapirali. Tlačili smo jih v prtljažnik avtobusa in z vso težo zapirali vrata prtljažnika. Vračali smo se domov. Malo veseli in malo žalostni. Veseli, ker odhajamo domov, in žalostni, ker se poslavljamo od morja.

Teden pozneje imam končno čas in vzamem v roke seznam stvari, ki jih bo moj sin potreboval za tabor. Začudeno izbuljim oči. Kaj vse je na tistem seznamu. Mislim, oziroma trdno sem prepričana, da bom morala po nov kovček. Ne, nahrbtnik, po ogromen nahrbtnik.

Igre na plaži

Irena Dobernik
Stanko Zavec

Vtisi otrok:

V šoli v naravi mi je bilo najbolj všeč supanje, kajaki, hrana in jadranje. Pisali smo tudi razglednico, ki je stala 1,20 evra. Kupil sem tudi magnetek ladjico in pet skokic. Zelo dobra je bila tudi hrana. Najboljši je bil evrokrem. Zelo sem se imel lepo. *David Matič, 4. a*

V Pacugu mi je bilo zelo všeč, ko smo plavali, jedli sladoled in ko smo vsi veseli hodili po Piranu. Najlepši trenutek pa je bil, ko smo šli z ladjico na izlet v Piran. V Piranu sem si kupila tudi veliko stvari, ki sem jih spravila v omaro. Mami in bratca so me veseli pričakali na postaji in z avtom smo se odpeljali domov. *Tjaša Žeželj, 4. a*

V Pacugu mi je bilo najbolj všeč, ko smo igrali nogomet. Zelo všeč mi je bilo skakanje na glavo, lovljenje rakovice z Davidom in supanje. *Anžej Pintarič, 4. a*

Gol, gol, gol!
Ižanci smo simbol.
Ižanci vam pokažejo,
Kako se goli mažejo.
Luka Kolar, 4. b

V Pacugu mi je bilo všeč, ko smo supali, jadrali, se vozili s kajaki, plavali, skakali v vodo, iskali klobučarje, jedli sladolede, imeli prosti čas, igrali odbojko in nogomet. Ni mi bilo všeč, da smo hodili, imeli pouk in da nas je opeklo sonce. *Zala Brancelj, 4. b*

Od ponedeljka, 15. 6., do petka, 19. 6. 2015, smo učenci četrtih razredov odšli v Pacug. V Pacugu smo plavali dvakrat na dan in videli klobučarje. Bilo je zelo zabavno. Upam, da grem tja še kdaj. *Urša Črnič, 4. c*

Peš v Piran

Jadranje

Doživljajski spis z uporabo neknjižnih besed

Tega ne bom pozabil

Sem nogometni navdušenec. Treniram v Nogometnem klubu Svoboda. Prejšnji vikend smo imeli tekmo proti Nogometnemu klubu Bravo. Ta tekma je bila za nas zelo pomembna, saj smo stari nasprotniki, ki si jih res želimo premagati. Da bo delovalo bolj zanimivo, bom nadaljeval v jeziku nogometašev.

Pršu sm na Svobodo, preoblekl smo se in se ob tem pogovarjal: »Ej, veš, kero hudo bejbo sm vidu, stari,« sm reku soigraucu. »Pa ja, sej teb je čist vsaka huda,« mi je reku in si obuvou kopačke. Tko smo se pogovarjal en čez druzga: »Ej ajde, da jih sesujemo!« reče prvi. Drugi se pogovarja o novih kopačkah, eni tretji o puncah in tako še malo poklepetamo o Evropskem prvenstvu in potem smo moral it vn. Nardil smo vaje, potem pa smo še mal šutal na gol. Tekma se je začela in med igro smo si govoril: »Hrbet, sam, leđa,« in tako zadeli gol. »Yes, to mi delej!!!« sm se zadru in skor zgubu glas. Čez deset minut smo zadel še en gol. Mal sm šu u menjavo in gledu potek tekme. »Viki dons ful dobr bran, lejga, sej se meče k majmun. Evo lej, iz čošaka jo je pobrov,« sm reku soigraucu. Drug polčas smo zadel še tretji gol. »Yes to mi deli stari!!!« Tko smo jih premagal tri proti nič.

Ko se spomnim na to tekmo, se mi prikaže nasmešek na ustih. Manj nasmeha je bila deležna učiteljica, ko nam je po pogovoru o uporabi knjižnega in neknjižnega jezika dala za nalogo napisati ta spis. Vendar je ta tekma dokaz, da če se potrudiš, lahko zmagaš. Tako pa je z vsem v življenju.

Matic Planinc, 7. b

DRUŠTVO TIKS IŠKA VAS

Društvo za turizem kulturo in šport Iška vas vabi majhne in velike OTROKE,

da boste s čarovnico iskali

SKRITI ZAKLAD.

Vabljeni v petek, 30. 10. 2015, ob 17. uri v Dom krajanov Iška vas.

Vabljeni!

mestna knjižnica ljubljana

Dragi otroci!

Vabljeni na pravljično dogodivščino

Dream in English – Oh, boy!

v sredo, 21. oktobra, ob 17. 00

Oh, Boy! je zgodbica o dečku, ki je zelo vihrav in nepreviden, dokler ne sreča kosmatega prijatelja. Skupaj jima uspe skoraj nemogoče. Interaktivna dogodivščina v angleščini je namenjena otrokom od 3. do 8. leta starosti. Vodi Špela Podkoritnik Mokorel.

Vabljeni na ustvarjalno delavnico

Zlata jesen

v sredo, 28. oktobra, ob 17.00

Na vrata je potrkala jesen, odeta v prelepe barve, zato vas vabimo, da skupaj preživimo popoldne, polno idej in ustvarjanja. Iz različnih materialov bomo ustvarili izdelke, ki nam bodo polepšali jesenske dneve.
Predhodna prijava osebno v knjižnici, na 01/286-33-88 ali ig@mklj.si

Vabljeni na uro pravljic

Teta Marjanca in medved

v sredo, 4. novembra, ob 17.00

Vabljeni na poljudnoznanstveno delavnico

English Mind Lab – Water – H_2O

v sredo, 4. novembra, ob 18.00

Na delavnici *Water – H_2O* bomo spoznavali kemijske in fizikalne lastnosti vode in raziskovali, kdaj jo vidimo in kdaj ne. Zanimalo nas bo tudi, zakaj nekatere površinske vode ponikajo. Delavnica je namenjena otrokom od 8. do 13. leta starosti z nekaj predznanja angleščine. Vodi Špela Podkoritnik Mokorel.

Vabljeni na jezikovno-gibalno delavnico

Dream in English – Stop! Go!

v sredo, 18. novembra, ob 17.00

Delavnica *Stop! Go!* nas bo naučila, kako se kot mali udeleženci varno in razumno vedemo v prometu. Interaktivna dogodivščina v angleščini je namenjena otrokom od 3. do 8. leta starosti. Vodi Špela Podkoritnik Mokorel.

Mravljice prvič v vrtcu

Nastopil je čas, ko so se nekateri najmlajši otroci zelo hrabro s svojimi starši prvič podali v vrtec. Odhod v vrtec je prelomni dogodek za otroka in za vse člane družine. Skupina najmlajših korenjakov je tako iz skupine Mravljic. Želimo jim, da bi se v vrtcu čim bolje počutili in žejno srkali raznovrstne izkušnje, ki jih vrtec ponuja. Takole veselo pa že hodimo na sprehode, veliko prepevamo in se crkljamo. Pa skoraj nič ne jokamo, se moramo pohvaliti ... Kajti pričakovali smo, da bo prav vsak otrok potreboval čas, da se bo navadil na novo okolje in na nove ljudi. Otroci niso glede prilagajanja nič drugačni od odraslih. Potrebujejo čas in hvaležni so, če jim pri prilagajanju nekdo pomaga. Tu sva za vse male srčke vzgojiteljica Milena in Ana, ki se vsak dan trudiva, da bi se v vrtcu vsi otroci počutili lepo. Veliko nasmejanih sončnih dni v vrtcu in za starše čim manj skrbi želiva prav vsem.

Skupina Mravljice

Male Mravljice

Lisičke prvič v vrtcu

Lisičke so skočile v vozičke ...

Spet se je začelo šolsko leto in s tem tudi čas, ko so nekateri najmlajši s svojimi starši prvič prišli v vrtec v skupino Lisičk. Prve dni smo s starši preživeli zelo veselo in igrivo, vendar je kmalu zatem prišel čas, da v vrtcu ostanemo sami in pomahamo staršem v pozdrav. Seveda, malo smo tudi pojokali, zdaj pa že pogumno prikorakamo v vrtec. Skupaj preživimo lep dan s pesmijo, glasbo, igro in sprehodi. Vzgojiteljici Mateja in Andreja želiva vsem Lisičkam vesele in igrive vrtčevske dni.

Skupina Lisičke

Zakorakali smo v novo šolsko leto

Mali 'avto' za male otroke

Veliki pa za večje

Na Hribčku je bil začetek šolskega leta že športno obarvan. Sprehajali smo se, tekali, skupaj telovadili na travniku, starejši otroci pa se s teniško šolo Bobi seznanjali tudi s prvimi teniškimi koraki. Najmlajše otroke, ki so prvič prišli v vrtec, smo 'starejši junaki' z veseljem sprejeli in jim pokazali, da je v vrtcu prav prijetno.

Enota Hribček, Golo

Prvič v vrtcu

Prvi september je bil prav poseben dan. Začelo se je novo šolsko leto. Velik dan je bil tudi za starše in male kobacaje, ki so prvič prišli v vrtec k Veveričkam. Nekaj dni smo se opazovali, potem smo malo pojokali, danes pa so male Veverička in Veverički že pravi navihanci, ki se v vrtcu prešerno smejijo! Vzgojiteljice jim želiva veliko nasmejanih vrtčevskih dni, novih izkušenj, znanj in spoznanj. Skupaj se imamo zares lepo!

Maja Čuden

Na sprehodu

Trganje in ličkanje koruze v Iški vasi

Tudi letošnjo jesen je Društvo za turizem, kulturo in šport povabilo otroke in njihove starše na jesensko delavnico, na kateri smo ročno trgali in slačili koruzo.

V petek, 2. 10. 2015 popoldne, smo se udeleženci delavnice skozi vas odpravili do njive s koruzo na začetku naselja. Vreme nam je bilo naklonjeno, zato smo se dobre volje zapodili med koruzne storže, ki so čakali na roke, da jih potrgajo. Ker smo bili urni, smo delo hitro opravili, zato smo si prislužili okrepčilo pri lastnikih koruzne njive Angelci in Janezu Štembalu.

Potrgano koruzo in mlade delavce je gospod Janez pripeljal pred gasilski dom, tam pa se je mudilo koruzo zličkat in med kupom čim prej najti 'tardečo', ki je redka in nekaj posebnega. Kakšno veselje je preplavilo obraze otrok, ki so jo našli ! Ker so nam pri slačenju koruze pomagale tudi starejše članice – babice, so storži hitro skopneli, najbolj vešči pa so lepe storže tudi zvezali.

Sledila je zaslužena malica, članom društva pa zadovoljstvo, da so otroci preživeli prijeten večer med sovrstniki, pri tem pa doživeli vsaj kanček čarobnosti tega starega običaja na vasi. Člani društva se zahvaljujemo Angelci in Janezu Štembalu za pomoč pri izvedbi delavnice, drugo leto pa se spet vidimo!

Sonja Žagar,
Društvo TKŠ Iška vas

Gremo nabirat koruzo! *Meta Jelen*

Mucki smo nastopali

Mucki smo nastopili v kulturnem programu na tradicionalni razstavi buč v Iški vasi. To je bil naš prvi nastop na velikem odru pred veeeliko ljudmi. Seveda smo bili vsi zelo vznemirjeni! A nastopili smo lepo in vsi so nam ploskali. Iskrena hvala Lukčevi mamici, ki nas je spremljala na klaviaturi.

Pogumni Mucki

Nastop Muckov na bučni prireditvi v Iški vasi

Iskrici iz Muckine igralnice – s skupnim imenovalcem: »Odrasli pozor, otroci nas gledajo!«

Dežurstvo

Dežurni deli prtičke in zajtrk. Danes mu ne gre najbolje. Malo deli pri eni mizi, malo pri drugi. Nestrpni prijatelji pa: »Meni še nisi dal, jaz nimam prtička ...«
Vzgojiteljica ga vpraša: »Kaj pa je danes s tabo?«
Dežurni pa kot iz topa: »Star sem že!«

Varnostni pas

Dopoldne se fantič potoži vzgojiteljici: »Veš, moja mami se danes ni pripela s pasom!«
»To ni dobro. Mogoče je pa pozabila ali pa se vama je mudilo ...« je poskušala vzgojiteljica opravičiti mamo.
»Saj sem jo spomnil! Pa še divjala je kot hudič!«

Dolina Drage pri Igu in opekarstvo

Geologija doline Drage

V tokratnem nadaljevanju podajamo kratek opis zemeljskih plasti in okamnelih organizmov, ki so se v teh kameninah ohranile. Na območju doline Drage in bližnje okolice so na površju kamenine mlajšega paleozoika (stari zemeljski vek), mezozoika (srednji zemeljski vek) in najmlajšega kenozoika (novi vek – kvartar). Najstarejše plasti doline Drage pripadajo permokarbonu, najmlajše pa mlajšemu kvartarju oz. holocenu.

Mlajšepaleozojski kompleks je zgrajen iz **karbonskih in permskih kamenin**, ki so najstarejše kamenine na obravnavanem ozemlju. Sestavljajo pa jih: sljudni masivni kremenov konglomerat, ploščasti in plastnati temno sivi sljudni kremenov peščenjak ter ploščasti črni skrilavi glinavec. V permokarbonskem peščenjaku v dolini Drage pri Igu so najdeni številni rastlinski ostanki, ki pa niso razkrili natančnejše starosti temnih sedimentov. Očitno je, da okolje, v katerem so nastajali kremenovi konglomerati, peščenjaki in glinavci, ni bilo ugodno za življenje niti najmanj zahtevnih organizmov. V permokarbonskem kompleksu običajno prevladujejo peščenjaki in skrilavi glinavci, ki se med seboj menjavajo, v dolini Drage pa prevladujeta kremenov konglomerat in peščenjak, medtem ko je glinasti skrilavec zelo redek. Debelina zrn v peščenjaku se spreminja od drobne do debele zrnavosti, tako da peščenjak prehaja prek konglomeratičnega peščenjaka v konglomerat. V sestavi konglomerata močno prevladujejo kremenovi prodniki (do 70 %). Precej je tudi sljuda muskovita, biotita in klorita (10 %). Veziva, v katerem je največ kremenice, je do 15 %.

V zgornjem permu in spodnjem skitu (spodnji trias) je prevladovala sedimentacija plitvega zaprtega šelfa oz. plitve lagune. Temni **zgornjepermski** apnenec je nastajal v plitvi laguni. Izsuševanje lagune je bilo močno, zaradi česar je apnenec praviloma bolj ali manj dolomiten. Močno izparevanje je narekovalo večjo slanost morja in slabe pogoje za življenje zlasti večjih organizmov, zato so zgornjepermski sedimenti na JV obrobju Ljubljanskega barja zelo revni s fosili. K slabi ohranjenosti fosilov pa sta prispevala diagenetska procesa zgodnja in pozna dolomitizacija.

Za študij problematike zgornjepermskih plasti in meje med permskimi in skitskimi sedimenti na južnem obrobju Ljubljanskega barja smo izbrali razmeroma dobro odkrit ok. 300 m dolg profil Skopačnik pri Želimljah, kjer so razgaljene vrhnje zgornje-permske karbonatne kamnine ter spodnji in srednji del skitskega karbonatno-klastičnega zaporedja z nenavadno debelim horizontom oolitnega apnenca s polžem *Holopella gracilior* na vrhu. Oolitni apnenec pripada srednjemu delu spodnjetriasne skladovnice. V spodnjem delu spodnjetriasne skladovnice se dobijo ostanki školjke iz rodu *Claraia* v zgornjem delu pa preseki polža *Natiria costata*.

V permokarbonskem kompleksu sta opravljena stratimetrijsko merjenje in sedimentološka obdelava sedimentnih kamenin profila Skopačnik. Istočasno s stratimetrijskimi meritvami je potekalo vzorčevanje zgornjepermskih in spodnjega dela skitskih kamin za izotopske meritve, druge laboratorijske raziskave in primerjalno analizo. Stratimetrijske, sedimentološke, izotopske in komparativne analize so pokazale, da v profilu Skopačnik pri Želimljah leže triasne kamenine konkordantno, tj. brez prekinitve sedimentacije na permskih sedimentih.

V geološki zgradbi doline Drage in njene okolice močno prevladujejo **triasni sedimenti**. Na jugozahodnem obrobju Ljubljanskega barja med Pijavo Gorico, Želimljami, Golim in Igom izdanjajo spodnjetriasne (skit), srednjetriasne (anizij, ladinij) in zgornjetriasne (karnij, norij in retij) kamenine. Cordevolske plasti uvrščamo v spodnji karnij, in ne v srednji trias, kot so uvrščeni na Osnovni geološki karti, list Ribnica 1 : 100.000.

Okoli 450 m debela skladovnica spodnjetriasnih ploščastih dolomitov in pisanih klastičnih kamnin med Skopačnikom in Dobravico pri Igu, ki vsebuje v srednjem delu več deset metrov debel člen oolitnih apnencev in se zaključuje z vrhnjim členom ploščastih dolomitnih apnencev z vložki olivno sivih, temno sivih in črnih laporovcev, je razdeljena na devet stratigrafskih enot, njihova spodnjetriasna starost pa je potrjena z makrofavno in konodonti (Dozet in Kolar-Jurkovšek, 2007). *(se nadaljuje)*

Stevo Dozet, doktor geoloških znanosti

Obdobje (era, vek)	Doba (perioda)	Epoha	Začetek dobe	Gorotvorna gubanja (orogeneze)
predkambrij			pred 4.570 mio. leti	
paleozoik	kambrij		pred 570 mio. leti	
	ordovicij			
	silur			kaledonska
	devon			
	karbon			
	perm			hercinska
mezozoik	trias		pred 250 mio. leti	
	jura			
	kreda			
kenozoik	terciar	paleocen	pred 65 mio. leti	
		eocen		
		oligocen		
		miocen		alpidska
		pliocen		
	kvartar	pleistocen	pred 1,7 mio. leti	
		holocen	pred 11.500 leti	

Geološki razvoj Zemlje: geološka obdobja, dobe, epohe in gorotvorna gubanja

Slovarček geoloških izrazov

Cordevol – najstarejša podstopnja karnija
Diageneza – spremembe kamenin v zemeljski skorji zaradi kemičnih, fizikalnih in biokemičnih procesov
Diskordanca – stratigrafska vrzel, pod kotom odložene plasti
Konkordanca – normalno zaporedje vzporednih plasti
Mlajši paleozoik – karbon in perm

Slovenski camino – Dolenjska veja

Skupina popotnikov, ki je šla spomladi po Jakobovi poti iz Ljubljane v Trst, se je ponovno zbrala 11. septembra, tokrat kar na Igu.

Na koncu poti

Med dolenjskimi vinorodnimi griči

Od Obrežja do Podbočja

Pridružila sta se nam še Jure in Ivan. S kombijema smo se odpeljali do Obrežja. Popili smo kavico, se fotografirali in se odpravili na pot. Kmalu smo prišli do Slovenske vasi, kjer je prva cerkev sv. Jakoba. Pot je potekala vzporedno z mejo, tako da smo prvo štampiljko v romarsko listino dobili kar na mejnem prehodu Bregana. Hodili smo malo po gozdu, pa med polji in vinogradi. V vasi Brezje je Blaž poklical svojega sošolca in že smo se znašli v kleti pri pokušnji žlahtne kapljice. Pijače še nismo bili potrebni, bilo je dopoldne, pa smo dobili dve steklenici kar za na pot. V sosednji vasi smo zaslišali glas harmonike in kar obstali. Na balkon je prišlo dekle, pa smo jo povprašali, kdo igra. Predstavila nam je brata, ki je član ansambla Žargon. Zaigral nam je in korak je bil takoj lažji. Okrog poldne smo malicali kar pri rampi, ki označuje državno mejo na Žumberački gori. Pot smo nadaljevali skozi Sobenjo vas, Brvi, Pošteno vas, Bušečo vas in sredi popoldneva prišli v Podbočje, kjer smo si v gostilni privoščili enolončnico. Potem smo poiskali cerkev. Župnik Franc Novak nam je razkazal cerkev in nas napotil v Leničev dom, ki ga upravlja na prenočevanje. Dom je lepo urejen in je večino leta zaseden. Tja prihajajo skavti, pevski zbori, animatorji. Ima pa še nekaj, kar si bomo seveda zapomnili – topel vrelec. Po 29 kilometrih, ki smo jih prehodili prvi dan, in 600 metrih vzponov je bila osvežitev v topli vodi prav poživljajoča.

Drugi dan - 39 km

Sobota, 12. septembra, je bil naš drugi dan na poti. Brez težav smo vstali, pozajtrkovali, popili kavo, spravili ključ Leničevega doma na dogovorjeno mesto in se odpravili proti Kostanjevici na Krki. Hodili smo po obronkih Gorjancev, vseskozi nas je z leve spremljal Trdinov vrh. Prečkali smo mnogo lepih vasic, za mnoge še nikoli nismo slišali. Tako smo spoznali Velike Vodenice, Ržišče, Mali Ban in Drča. Kmalu smo se znašli pred obzidjem kartuzije Pleterje. Ogledali smo si staro gotsko cerkev in pridobili nov žig v romarski listini. Klopce v parku so bile kot nalašč za kratek počitek in malico. Pot smo nadaljevali čez Dolge njive, Mihovo mimo gradu Prežek in čez Gradišče prispeli v vas Hrušico. Opazili smo kar nekaj trgačev, ponekod so že končale trganje in so se že zabavali. Ob poti med vinogradi nas je ustavila gospa Vika. Uganila je, da smo na Jakobovi poti. Povabila nas je v svoj hramček in nam postregla pijačo. Povedala nam je, da je iz Vavte vasi in da je skupaj s kolegi in župnikom že prehodila pot od Obrežja do Vavte vasi. Ker nas je čakala še dolga pot, smo se kmalu odpravili naprej, a se že pri naslednji zidanici spet ustavili. Pri njih je bil namreč gospod Marjan, ki je označeval Jakobovo pot čez te kraje. Poklepetali smo, spili kozarček in nadaljevali pot proti Novem mestu. Pred mestom smo si še ogledali Napoleonovo lipo. Po prihodu v Novo mesto smo si v gostilni Pri Belokranjcu privoščili pozno kosilo. V mestu so imeli neko prireditev, da smo se komaj prebili skozi in prišli v stari del mesta do Hostla Situla, kjer smo prenočili. Drugi dan smo prehodili 39 km in imeli kar za 1.000 m vzponov.

Tretji dan do Vrhtrebnjega

V nedeljo smo nameravali zgodaj na pot, pa se je zapletlo z zajtrkom. V hostel so jim prepozno dostavili kruh. Med zajtrkom nas je tako ujel gospod Marjan, ki smo ga spoznali prejšnji dan, in nas povabil, da se oglasimo pri njem na poti proti Vavti vasi. Hodili smo ob Krki in pri izhodu iz mesta nas je zapustila Klara, ki se je s kolesom odpeljala domov, saj je morala v ponedeljek v službo. Po dobri uri smo se res znašli pred Marjanovo hišo. Mislili smo, da smo prišli na kavo, pa nas je čakal cel kup vročih palačink. Si predstavljate, koliko palačink je potrebnih za enajst ljudi? Nadev smo lahko izbirali, zalili pa smo jih s čajem, kavo pa tudi s čim močnejšim. Naš postanek se je zavlekel, tako da smo zamudili mašo v Vavti vasi, žig pa smo kljub temu dobili. V Straži smo obnovili zaloge in pred trgovino srečali gospo Viko. Prisrčno smo se poslovili in se zagrizli v Kamenski in Medvedov hrib. Šli smo čez Brezovo reber in se ustavili pri Domu na Frati. Pomalicali smo in spili kavo. Po zmernem spustu smo prišli na prekrasno polje. Na tem polju so se zvrstile kar tri vasi z imenom Globodol. Začeli smo z Dolenjim, sledil je Srednji pa še Gorenji. V Srednjem Globodolu smo se ustavili pri vodnjaku, ker nam je že zmanjkovalo vode. Kljub prizadevanju iz črpalke ni nič priteklo. Pri bližnji hiši smo natočili vodo, pa je pristopila vaščanka in nam postregla z mo-

štom, vinom in hladno vodo. Na koncu polja so se dvigali vinogradi, ocenili smo, da kar visoko. In tam smo se potem vzpenjali. Šli smo čez Šmaver in nad vasjo se je hrib prevesil na drugo stran. Čez Repče in mimo lovske koče smo prispeli v vas Vrhtrebnje na dom Tatjane in Janeza Smoliča. Namestili smo se v veliki garaži, predelani v romarsko prenočišče. Gospodar Janez, ki je tudi ključar podružnične cerkve sv. Jakoba, nas je odpeljal na njen ogled. Cerkev je bila med vojno, ko je bila požgana vas, močno poškodovana, zdaj pa je lepo obnovljena. Vitraži na oknih predstavljajo naše svetniške kandidate, dva izmed njih sta med tem že blažena. Tu smo dobili naslednji žig. Med našim ogledom je gospa Tatjana dokončala večerjo, mi pa smo jo z velikim tekom pospravili. Nedelja, 13. septembra, je bil tretji dan pohoda. Prehodili smo 30 km in imeli 930 m vzponov.

Četrti dan hoje

Za ponedeljek, 14. septembra, smo mislili, da bomo imeli najkrajšo etapo. Po zajtrku smo zapustili Vrhtrebnje in čez Grmado in Lužo prišli v Malo vas. Ob rojstnem dvorcu Friderika Barage smo se napotili do Sel pri Šumberku. Tam smo dobili žig in pomalicali. Čez Velike Dole, Bič, Male in Velike Pece smo prišli do Ivančne Gorice. Tam smo najprej nameravali prenočiti, vendar se je Milan obrnil na svojega prijatelja Draga iz Višnje Gore. Ta nas je povabil v Višnjo Goro, na prenočevanje pa so nas odpeljali v Leskovec. Iz Ivančne gorice, kjer smo pustili del prtljage, smo odšli v dveh skupinah. Prva skupina je šla do Stične. V samostanski vratarnici smo dobili naslednji žig in se čez Malo in Veliko Dobravo podali v Višnjo Goro. Druga skupina pa je šla kar po stari cesti do Višnje Gore. Drago nas je pogostil, potem pa še odpeljal v Leskovec. Iz te vasi je bila moja mama, še pred večerjo sem tako obiskala bratrance, ki še živijo tam. Po večerji smo še malo posedeli, nekdo je omenil harmoniko. Lastnik jo je prinesel, tedaj pa se je izkazal naš Milan, ki jo je korajžno raztegnil. Kljub prehojenim 32 km in 610 m vzponom smo še dolgo v noč peli in plesali.

Od Leskovca do Ljubljane

15. september je bil zadnji dan pohoda. Iz Leskovca smo se napotili na Kucelj, Blečji vrh in se pri Polici spet znašli na označeni Jakobovi poti. Mimo Velike in Male Stare vasi smo prišli do Perovega. Gostilna še ni bila odprta, zato smo pomalicali kar na vrtu. Medtem je prišla kuharica in tako smo prišli tudi do kave. Nadaljevali smo na Magdalensko goro, Zgornjo Slivnico, Repče in Orle. Tu smo imeli še zadnji postanek. Po grebenu Golovca smo prispeli do Ljubljane in pohod končali pri cerkvi sv. Jakoba, kamor smo prispeli okrog 15. ure.

Zadnji dan smo prehodili 29 km, vzponov pa je bilo le 330 m.

Na Prulah smo si privoščili še eno kavo. Pridružila sta se nam Klara in tudi Jure, ki je zaradi nujnih opravkov spustil zadnji dan pohoda. Razšli smo se z načrti za še preostali veji Jakobove poti – Svetovišarsko in Prekmursko-štajersko.

Tudi na tem pohodu je Marija poskrbela za različne blažilce bolečin. Posvetila se je vsakemu izmed nas, včasih pa pozabila nase. Posebno pa smo hvaležni Janku Purkatu, vodniku PZS, ki je vse organiziral in mirno prenašal naše muhe. Upamo, da nas bo popeljal še na mnoge pohode.

Tončka Jeraj
Janko Purkat

Zatiranje ambrozije na Kureščku

Turistično društvo Kurešček, Sekcija za varstvo okolja, že tretje leto zapored nadzira in zatira pojavljanje tujerodne invazivne rastline pelinolistne ambrozije, na območju Kureščka (tj. od vasi Podgozd do Zapotoka). Opažamo, da redna in temeljita košnja cestnih obronkov od konca julija do konca septembra občutno pripomore k zatiranju te alergene rastlinske vrste, zato vse lastnike parcel, ki mejijo na cestišča, naprošamo, da redno kosijo tudi cestne obronke – nekateri to vestno počnejo, za kar smo jim hvaležni - in tako pripomorejo k vzdrževanju naravnega rastja v naši občini.

Puljenje ambrozije v Podgozdu

Prvo sezono smo se akcije odstranjevanja ambrozije lotili s puljenjem in sežigom pobranih rastlin, in sicer na območjih, kjer je bila zabeležena večja razrast teh zdravju škodljivih rastlin. V naslednjih letih pa smo se s pristojno službo na Občini Ig dogovorili za košnjo cestnih bankin ob prvem pojavu rastlin. Nekaj tednov po zadnji košnji smo cestne obronke še enkrat pregledali in populili še vse tisto, kar je ostalo. V letošnji sezoni je bilo kljub ugodnim razmeram za razrast rastlin ambrozije občutno manj kot prvo sezono, kar pomeni, da smo bili pri zatiranju te rastline zelo uspešni in da bo v prihodnje že sama košnja obcestnih bankin zadostovala. Letos smo večji sestoj ambrozije opazili le še na cestnem odseku v Podgozdu (slika), drugod pa so košnji in puljenju v preteklih sezonah botrovali le še posamezni primerki.

V prihodnosti moramo biti še posebej pozorni tudi na novo nastale nasipe, ureditve cestnih bankin, parkirišč, igrišč ipd., saj se s pripeljanim gradbenim materialom, tako zemljo kot peskom, nemalokrat zanesejo tudi tujerodne invazivke, med njimi tudi ambrozija. Tak primer smo letos zabeležili in ga seveda tudi uspešno rešili na novo nastajajočem igrišču na Visokem.

Tjaša Tolar,
TD Kurešček, Sekcija za varstvo okolja

Bližnje srečanje z medvedjo družino

Spomini – v oktobru 2015 upam, jih bo 77, namreč let; pa tudi 18 let 'penzjona'. Po diplomi na gozdarskem oddelku Fakultete za agronomijo, gozdarstvo in veterinarstvo na dan žena (8. marec) 1963 sem opravil pol leta gozdarske terenske službe v okolici Litije, potem pa eno leto služenja vojaščine (JLA) v Petrovcu pri Skopju. V septembru 1964 sem dobil službo ponovno pri istem podjetju – Gozdnem gospodarstvu Ljubljana, Gozdni obrat Škofljica, revir Ig–Mokrc, tj. od Iga do Krvave Peči (1964–1977). Teren je obsegal gozdove v katastrskih občinah Ig, Golo, Zapotok in Krvava Peč, pozneje še nekaj let v k. o. Dobravica in celo k. o. Želimlje, a samo eno leto. Prvi dve leti te službe sem pešačil po terenu, če je bila priložnost, pa sem se peljal s kamionom, ki je prevažal les z mojega terena. Pozneje sem dobil (1966) službeni moped, staro, zmajano kripo – Tomosov puch, ki je bil pogosto pri mehaniku Simčiču na Škofljici. Ob prihrankih plače sem v Sarajevu s 'prišvercanimi' nemškimi markami kupil novega hrošča, VW-1300, s katerim sem se potem prevažal po mojem revirju še naslednjih dobrih pet let (marec 1972–1977).

Zima 1973/1974 je bila s snegom skopa. Prvič je pobelilo 'moj' teren v začetku novembra, v Mokrcu slabih 20 cm, a ga je kmalu skoraj pobralo. Na državni praznik – 29. novembra – ga je spet nekaj nasulo, a komaj okoli 15 cm. Prve tri dni v decembru je za kratek čas pritisnil mraz, do 15 stopinj pod ničlo. V torek, 4. decembra 1973, je mraz malo popustil in sem avto pustil na dvorišču za Gerbčevo gostilno na Igu (danes Gostilnica Furman). Tam sva imela v Gerbčevem 'magacinu', danes že z več let pokojnim kolegom Janezom Janežičem (1935–2009), revirnim gozdarjem za območje Ig–Krim, sicer tudi lovcem LD Ig, pozneje LD Tomišelj, skromno pisarnico. Obsegala je eno malo večjo sobico z dvema pisalnima mizama in stoli, pozneje še peč, ter na vhodu 'malo luknjo' z dvema rolo omarama. Tu je pred tem bival Matiček, poslovodja trgovine nasproti Ulčarjeve gostilne (Rupert) na Igu.

Omenjenega dne sem namesto premerke in sekirice, kladiva za odkazilo drevja, obesil okoli vratu svoj težki 'kanon'– ruski fotoaparat Zenit-Sneiper s 300 mm teleobjektivom. Še danes mi škripljejo vretenca v vratu zaradi tega težkega 'fotošmajserja'. Tri leta sem ga pogosto vlačil s seboj na teren pri delu v gozdovih od Iga, Dobravice ter prek Golega, Zapotoka in Visokega pod Kureščkom in tja čez Sekirišče, Purkače do Krvave Peči z Iško. Tudi takrat državni, pred vojno turjaški Mokrc je bil 'moj'. Danes so, že od leta 2007, ti gozdovi ponovno 'graščinski', last turjaških potomcev, katerih zadnji predvojni lastnik, kot so pripovedovali, ni ločil hoje od smreke. Več o tem bi našli v moji tretji knjigi o turjaškem gozdarstvu (1999) pa tudi v četrti o Iški ter zadnji, šesti, o Mokrcu in Krvavi Peči (2011/2012). Težka je bila takrat moja 'fotolovsko-gozdarska služba' revirnega gozdarja; a 'prijetno s koristnim'. Gostiln in kart sem se izogibal, nekaj pa moraš imeti, mar ne? Potrebe, da bi se vključil v lovsko druščino, nisem nikoli imel, zato pa je bil fotolov. Sem ustanovni (1973) in častni član Foto kluba Diana in še danes po skoraj osemnajstih letih (od oktobra 1997) pokoja fotografiram, tudi divjad, če je priložnost.

Kot sem že omenil, tisti torek, 4. decembra 1973, sem bil že pred 8. uro zjutraj iz pisarne pod nekdanjim Gerbčevim Trnékom (danes Izobraževalni center za zaščito in reševanje) nad 'švajngartlom' (KZ Ig, danes Mercator), nekoč pa živalskim vrtom – 'tirgartn' od graščine na Trnéku. Pred drugo svetovno vojno in še po njej, kolikor ga niso za gradnjo bunkerjev porabili med vojno Italijani in domobranci posadke na omenjeni vzpetini, je bil obdan z visokim zidom.

Medvedja družina v gozdu nad Igom, december 1973

Mimo Vebrove 'šintarije' (danes tam otroški vrtec) sem kmalu prišel na Močev laz, večjo travnato, deloma zaraslo jaso sredi gozda, last Zupančičevih z Iga. Naenkrat sem zagledal na levi na koncu laza nekaj, kar je stalo pokonci, potem pa padlo na tla, potem spet pokonci in spet padlo na rahlo pomrznjena tla, pokrita z okoli 10 do 15 cm debelo snežno odejo. To pa ni kateri od ižanskih gozdnih posestnikov, ki se ga je malo nalezel; saj veste, 'flaška v žepu in par šlukov', žganjice seveda, da te malo ogreje. Tam je bila namreč medvedka z dvema mladičema, povrženima tisto leto na pomlad. Hitro sem počepnil pred manjšo vzpetino, za katero je bila medvedja družinica, za njo pa debeli Močevi hrasti. Prvi od treh posnetkov je po izdelavi fotografij pokazal dvignjeno medvedkino glavo, ki me je že dobila v nos. Drugi posnetek je zajel že večji del telesa te zverinice, da ne govorim o tretjem, zadnjem posnetku, ko se je mati medvedka, ocenil sem jo za mlajšo žival, povzpela pokonci, na zadnji dve nogi, bližnji od obeh mladičev pa jo je začudeno opazoval. Da bi ujel v kader še drugega, malo oddaljenejšega mladiča, ni bilo šans, saj sem bil oddaljen od njih okoli 40 m. Še premalo, če bi medvedka začutila nevarnost za svoje mladiče in bi me napadla. Ne bi ji ušel, ujela bi me po nekaj skokih. Pa so jo na mojo srečo hitro vsi trije ucvrli v desno navzdol proti cesti in odcepu za Dobravico. Tam pa jih je obrnil nazaj proti Močevemu lazu avto, ki je pripeljal od Iga navzgor. Nekaj časa sem medvede še sledil po snegu tja do jelovega gozda z gostim jelovim mladjem, last KPD-ja (zapori na ižanskem gradu) in Marofa, ekonomija, ki jo je vodil Miha Čož. Pred prvo svetovno vojno je bila to veleposest Turjačana, Erwina Auersperga, po prvi svetovni vojni in do leta 1945/1946 pa Palmejeva last. Po več kot dveh urah sem si pri tistem mladovju sam pri sebi mislil, da me tam čaka medvedka, ki bo pregnala tega zoprnega Kočarja nazaj na Ig. Pa sem sam zaključil to svojo 'fotojago', ki se je končala tam, kjer sem začel, pri Gerbcu. Pozneje je takratni urednik revije Lovec France Cvenkelj to mojo zgodbo objavil v omenjeni reviji (januar 1975, št. 10).

Pred tem in pozneje sem doživel še marsikaj zanimivega v teh gozdovih, prehodil Iško po dolgem in počez, doma pa hranim več kot tri tisoč barvnih diapozitivov ter več sto črno-belih in barvnih negativov in fotografij. Da se ne bi kdo čudil, od kod v besedilu toliko podatkov o tem in onem, še danes pišem dnevnik, res bolj o vremenu, pa vendar.

Tomaž Kočar,
nekdanji ižanski gozdar,
sicer pa 'Lblančan'

Ob svetovnem dnevu živali

Odgovorno lastništvo psa

Sprehajam se po travniku s svojim najboljšim štirinožnim prijateljem. Neizmerno uživam v tišini, ki jo občasno napolni čivkanje ptic in šum vetra, ki me prijetno poboža po obrazu. Počutim se kot edini človek na svetu. Do kamor seže pogled, se razteza ravnina in bližnji gozd se konča s travnikom. Srečna sem. Tudi kosmatinec neizmerno uživa. Teka sem ter tja ter pozorno spremlja vsak moj korak. Občasno ga pokličem k sebi, nagradim za poslušnost in spustim v novo raziskovanje terena. Krasen jesenski dan.

Moj pes me z dvignjenimi uhlji opozori, da se v daljavi nekaj dogaja. Pokličem ga k sebi, ker ugotovim, da se nama približujejo sprehajalci. Kot odgovorna lastnica ga pripnem na povodec. Priden pes. Koliko ponovitev je bilo potrebnih, da se lahko brezskrbno sprehajava kjerkoli, na samotnih travnikih, v mestu, polnem ljudi, ki hitijo po svojih opravkih, v nakupovalnih središčih, kjerkoli. Brez težav. Vedoč, da imam psa pod kontrolo. Vselej. Ja, pot do želenega vedenja je bila dolga. Vsakodnevno ponavljanje naučenega pa naju ohranja v 'poslušnostni' kondiciji. Ja, še vedno ponavljava naučeno, vsak dan že zadnjih 14 let. In ja, sobivanje z mojim kosmatincem je prijetno. Takšno bi moralo biti sobivanje lastnika s psom.

Prav zaradi tega mi je bilo in mi bo vedno nerazumljivo vedenje nekaterih lastnikov psov. Njihovi psi lahko vedno prosto tekajo naokoli in ustrahujejo okolico. Ali se kdaj takšen lastnik vpraša, ali ni mogoče njegov izpuščeni kosmatinec za nekoga vzrok nelagodja ali celo strahu, še posebno takrat, ko ima ob sebi otroka? Ja, saj vem, saj še nikoli ni nikomur nič naredil. Pa še nikoli do danes ni pobegnil od doma. Danes je res prvič. Pa res še nikoli ni nobenega ugriznil. Zagotovo je bil danes izzvan. In ne, nikoli se ne obnaša tako. Zagotovo je kriva luna. Pa .... Tisoč in en pa.

Pa je vseeno. Vsak, ki se odloči za psa, mora biti odgovoren lastnik. Odgovoren lastnik ne pomeni samo to, da psu zagotovimo hrano in zavetje, ampak tudi to, da ga socializiramo in primerno vzgojimo. Vsak lastnik psa bo zagotovo rekel, da je sam poskrbel za vse omenjeno. Zakaj pa je potem vedno več primerov napadov psov na ljudi in ostale živali? Zakaj se vedno več ljudi boji psov?

Prvi korak vsakega novega lastnika psa bi zato zagotovo moral biti obisk kinološkega tečaja. Tam se lastnik nauči osnov ravnanja s psom, pes pa z osnovno socializacijo. V našem kinološkem društvu lastnike predvsem seznanimo s pasjo psihologijo ter prvinami vzgoje psov. Vzgoja je namreč zelo kompleksen proces, ki pa ga posameznik brez doslednega dela in natančnega upoštevanja navodil ne more izpeljati sam. Na tečajih skrbnike psov naučimo predvsem spodbujanja in potrjevanja zaželenega vedenja psa, zmanjševanja in odprave nezaželenega in/ali potencialno nevarnega vedenja z najnižjo možno uporabo neprijetnih tehnik šolanja. To je ključnega pomena, če hočemo psu privzgojiti dobre navade na primeren način.

Kot kinološka inštruktorica se dnevno srečujem z vprašanji lastnikov kosmatincev, kdaj je najprimerneje začeti delati s psom. Moj odgovor je: takoj, ko psa dobimo. Pes je velika odgovornost. Če se že odločimo zanj, moramo takoj začeti skrbeti za to, da bo sobivanje z njim karseda prijetno in osrečujoče tako za nas kakor tudi zanj. Z odlašanjem vzgoje in korektivnimi akcijami šele ob morebitnih težavah je lahko že veliko izgubljenega. Ni pa seveda vse izgubljeno. Prej ko začnemo, hitreje bomo dosegli želene rezultate.

Na šolanju velikokrat poslušam, kako je določen pes primeren za šolanje in kako drugi ni. Moje mnenje je, da so vsi psi primerni za šolanje, le pravi pristop in pravo metodo je treba uporabiti. Najpogosteje krivimo psa, ko šolanje ne gre v pravo smer oziroma ne dosežemo rezultatov, ki smo si jih zastavili. Slišimo, da je pes neubogljiv, živčen, prestrašen, neučljiv in podobno, ne pomislimo pa, da sami delamo kaj narobe. V veliki večini primerov gre predvsem za nedoslednost lastnikov in metodo učenja, ki v tistem trenutki ni pravilna. Ugotavljam, da so psi v večini primerov bolj vztrajni kot lastniki. Rezultat je seveda znan – neubogljiv pes. Nihče ne pomisli, da bi bil pes ubogljiv, če bi bili sami vedno in povsod dosledni ter bi učenje izvajali pravilno. To je ključ do uspeha, ključ do dobro vzgojenega psa.

Z upoštevanjem zgoraj navedenih načel sem si 'prigarala' krasnega psa, ki mi še danes dokazuje, da vse skupne urice šolanja niso bile zaman.

Želim si, da bi omenjeno spoznali tudi vsi lastniki psov; tako jim bodo njihovi ljubljenčki v ponos in veselje.

Kristina Kožman,
kinološka inštruktorica
osnovne vrste šolanja psov

GONG ZVOČNA KOPEL

nedelja, 18. 10. 2015,
ob 18.00 uri, RTC Zapotok

Izvajalka Maje Kristan, učenka Dona Conreauxa,

ki nas bo na kopel pripravila z razgibalnimi vajami.

S seboj prinesite: podlogo za ležanje, odejo, po želji vodo v steklenici ali kristale, da boste lahko vibracijo gongov skozi meditacijo ujeli in jo odnesli s seboj domov.

Prispevek na osebo je 5 €.

Prosimo za prijave najpozneje do 16. 10. 2015
na tel.: 041/612-891 Maji ali na tel.: 041/222-312 Darji.

Primerno za vse starosti in vse nazore!

Kopel ni nadomestilo za posege tradicionalne medicine in zdravilstva, je pa pot uglaševanja s svetom znotraj in zunaj nas.

Društvo Zapotok, Sekcija za zdravo življenje

Društvo VITA
za pomoč po nezgodni poškodbi glave

Vljudno vabljeni na predstavitev projekta

VSEŽIVLJENJSKO UČENJE NA PODROČJU KULTURE ZA OSEBE S POSEBNIMI POTREBAMI

11. 11. 2015 ob 18.00 v knjižnico Ig

Kultura za osebe s posebnimi potrebami: ljudje s poškodbo glave (kombinirane motnje), ljudje z nizkim socialno-ekonomskim položajem, ljudje s težavami v mentalnem in intelektualnem razvoju, gluhi in gluhonemi, ljudje s težavami pri učenju in avtizmom, ljudje s cerebralno paralizo.
Projektni partnerji:
* Društvo Vita za pomoč po nezgodni poškodbi glave (Slovenija)
* Center Svetega Lazarja za osebe s posebnimi potrebami (Ciper)
* Outside In Pathways, Izven poti (Anglija)
* Nacionalni muzej Krakov (Poljska)
* Altındağ – socialna pomoč in solidarnostna fundacija (Turčija)

Vranični prisad - antraks

Vranični prisad je bolezen, ki se pojavlja pri govedu, ovcah, konjih in prašičih, manj pogosto pa pri drugih domačih živalih. Pojavlja se tudi pri divjih živalih. Okužba pri človeku je izredno redka. Tveganje za pojav bolezni pri človeku je neposreden stik z okuženimi živalmi. Večinoma se pri ljudeh pojavi kožna oblika.

Bolezen se pojavlja zlasti na močvirnih področjih in tam, kjer potoki in reke občasno poplavljajo. Bolezen običajno izbruhne v poletnem času, ko so živali na paši. Povzročitelj je paličasta bakterija *Bacillus anthracis*, ki v neugodnih razmerah, zlasti ob stiku z zrakom, tvori spore. Spore so zunaj gostitelja zelo odporne in lahko v okolju preživijo tudi več let. V zemlji se lahko ohranijo več kot 10 let, če so izpostavljene sušnemu okolju, pa preživijo 2 leti. Iz zemlje, kamor je bila nekoč zakopana poginula žival, okužena z bacilom vraničnega prisada, lahko spore prinesejo na površino deževniki ali talna voda, potem pa jih po površini razširi deževnica. Trava, seno, slama, ipd. utegnejo biti na območjih, tako imenovanih distriktih vraničnega prisada, kontaminirani s sporami.

Živali se v glavnem okužijo, ko zaužijejo spore bacila s krmo ali pa jih popijejo z vodo. Možna je tudi okužba prek poškodovane kože, poškodb v ustih in žrelu. Okužene živali izločajo povzročitelja prek vseh izločkov, ki jim je primešana kri, v iztrebkih, urinu in izcedku iz nosa.

Ko bacili vdrejo v organizem, se najprej namnožijo na samem kraju, potem pa zelo hitro preidejo v kri, kjer se močno razmnožijo in živali zelo hitro poginejo. Bolezen lahko poteka tudi počasneje, z nekajdnevno vročinsko boleznijo, ki se pojavi nenadoma, brez pravega vzroka.

Čas od infekcije do pojava kliničnih znakov je največ 5 dni, pri ovcah se prvi znaki lahko pokažejo že po 24 urah. V najhujši obliki pride do nenadnega pogina pri na videz zdravi živali, ki pade po tleh. Na ustih in nosu se pojavi krvava pena, iz zadnjične in vaginalne odprtine pa teče čista kri. Pride do težav pri dihanju, krčev ter posledično do pogina zaradi paralize dihalnega centra. Ta oblika je najpogostejša pri ovcah.

Pri govedu pride najpogosteje do nenadnega povišanja telesne temperature (40 do 42 °C), pospešeno je dihanje in srčni utrip. Žival je utrujena, ne je, ne prežvekuje, ne daje mleka. Pride do krvave driske, močno pordečenih vidnih sluznic, krvavitev skozi zadnjično odprtino, oteklin v žrelu itd. Žival po nekaj dneh pogine.

Pri konjih se bolezen kaže v dveh oblikah: žrelna, za katero je značilna močna oteklina v predelu žrela, vratu in vse do prsi, ter trebušna, za katero so značilni hudi krči (kolike).

Pri prašičih se vranični prisad največkrat pojavi v žrelni obliki, ki se kaže z oteklino pod čeljustjo in po vratu.

Kožna oblika je pri živalih zelo redka. Na koži se pojavijo mehurčki rumene ali rjavo rdeče barve, napolnjeni s serozno ali krvavo vsebino. Lahko se oblikujejo tudi boleče in trde otekline, ki se spremenijo v razjede. Pri tej obliki je možna tudi ozdravitev živali.

Bolezen je ozdravljiva. V začetni fazi se lahko zdravi z visokimi odmerki antibiotikov. V primeru nenadnega pogina ali hude vročinske bolezni je treba vedno pomisliti tudi na vranični prisad. Takšne živali se nikakor ne sme zaklati ali je izkožiti na licu mesta, saj se tako v zemljo sprosti ogromna količina spor, ki za nadaljnja desetletja kontaminirajo tisto območje. Ker gre za zoonozo, je potrebno o pojavu vraničnega prisada obvestiti tudi zdravstveno službo.

Če se pri živalih pojavi sum na vranični prisad (nenadni pogin, hudo vročinsko stanje, kolike pri kopitarjih ipd.), mora imetnik živali o tem nemudoma obvestiti veterinarja, ki bo sum potrdil ali ovrgel. V primeru potrditve suma mora veterinar, ki sum postavi, o tem nemudoma obvestiti pristojni območni urad VURS-a, ki z odločbo odredi ukrepe za preprečevanje širjenja bolezni.

Zlatko Krasnič, kmetijski svetovalec

Jesensko varstvo žit pred pleveli

Pri varstvu ozimnih žit v zadnjem času pozabljamo, da lahko z agrotehničnimi ukrepi velikokrat zmanjšamo pojav plevelov, bolezni in škodljivcev tako, da ne presežejo gospodarskega praga škodljivosti. Pravilen, dovolj širok kolobar, pravočasna in kakovostna setev, pravilno gnojenje, pravilno skladiščenje hlevskega gnoja, obdelava strnišča in uporaba kakovostnega, to je potrjenega, prečiščenega in razkuženega semena so ukrepi, ki nam lahko prihranijo uporabo fitofarmacevtskih sredstev in s tem izboljšajo ekonomiko pridelave.

Varstvo ozimnih žit pred pleveli

Z raziskavami so ugotovili, da pleveli najbolj vplivajo na zmanjšanje pridelka od vznika do konca razraščanja žit. V tem času so pleveli najbolj konkurenčni mladim rastlinam, zato je zgodnje varstvo pred pleveli eden izmed agrotehničnih ukrepov, s katerim bistveno vplivamo na višino pridelka. Za uspešno varstvo pred pleveli pa je pomembno tudi poznavanje glavnih plevelnih vrst in njihov gospodarski prag škodljivosti. Najpogostejši pleveli, ki se pojavljajo pri nas, so plezajoča lakota (smolenec), kamilice, jetičniki, njivski slak, navadna zvezdica in navadni srakoperec. Pred škropljenjem proti plevelom je treba pregledati posevek in oceniti stanje zapleveljenosti ter ugotoviti, kateri pleveli prevladujejo na parceli. Pri odločitvi, kateri herbicid bomo izbrali, se ravnamo po tem glavnem prevladujočem plevelu. Pri škropljenju moramo upoštevati razvojne faze žit, ker lahko herbicidi delujejo fitotoksično, če jih ne uporabimo v ustreznem roku.

Jesensko zatiranje plevelov

Za jesensko tretiranje posevkov žit s herbicidom se odločimo, kadar na posejani njivi pričakujemo močno zapleveljenost s travnatimi in širokolistnimi pleveli, in na težjih problematičnih tleh, ki so zgodaj spomladi težko prevozna. Jeseni lahko plevel zatiramo takoj po setvi pred vznikom žit, vendar pa naj bi bilo takšno varstvo prej izjema kot pravilo, saj tako škropimo, kot se reče, 'na pamet'. Bolj kot škropljenje pred vznikom priporočamo uporabo herbicidov po vzniku žit in plevelov od faze 2 do 3 listov žit, ko lahko opazimo tudi že vznikle plevele.

Kadar imamo njivo zapleveljeno s travnatimi pleveli, kot so srakoperec, njivski lisičji rep ali ljulke, in s širokolistnimi pleveli, ki prezimijo, kot so kamilica, smolenec, njivska vijolica in jetičniki, pa je jesensko škropljenje priporočljivo, če je število prej omenjenih plevelov veliko. Vsi vznikli pleveli so namreč konkurenca mladim rastlinam ozimnih žit tako pri odvzemanju hranil kot tudi v boju za življenski prostor in s tem onemogočajo normalen razvoj posevkov jeseni pa tudi zgodaj spomladi.

Zlatko Krasnič, kmetijski svetovalec

Odgovor g. Kumšetu

Na pisanje g. Cirila Kumšeta, objavljeno v septembrski številki revije Mostiščar, ponovno odgovarjam, in sicer iz dveh razlogov. Prvič, ker menim, da v slovenskem prostoru močno primanjkuje takšnih primerov javnih diskurzov o temah, ki se tičejo nas vseh. Dokaj pogosto se sicer zgodi, da se kakšen posameznik javno izpostavi in opiše nek problem, vendar na drugi strani skoraj nikoli ne dočaka odgovora od odgovornih, čeprav bi ga v demokratični družbi upravičeno lahko pričakoval.

Pogosto se zgodi, da ljudje javno izpostavijo – včasih celo napadejo – naše društvo. Okrivljeni smo bili že vsega mogočega – od neurejene kanalizacije in gnojne jame v dveh štajerskih občinah, za kar smo prvič izvedeli iz medijev, do oviranja razvoja nekje na Primorskem, čeprav z njihovo zgodbo nikoli nismo imeli nič. Težko rečem, zakaj nam kot nevladni organizaciji ljudje pripisujejo tolikšen vpliv in odgovornost za odločitve, ki jih v resnici sprejemajo za to odgovorne in plačane državne in lokalne institucije. Morda zato, ker v tistih nekaj zgodbah, v katere se z našimi zmogljivostmi lahko vključimo, po navadi vztrajamo, svoje delo in stališča pa, kolikor je mogoče, tudi javno izpostavimo in zagovarjamo. To je seveda drugače od skoraj vseh ostalih primerov – kot je na primer urejanje odvodnih jarkov na Barju –, kjer odgovorne institucije sprejemajo odločitve, ki gredo mimo javnosti bolj ali manj po tiho, razen če kdo nanje ne opozori.

Drugi razlog, zaradi katerega vam odgovarjam, pa je, da vztrajno širite neresnične navedbe, celo tam, kjer sem vam zelo natančno napisala resnične podatke. Točno sem vam povedala, koliko hektarjev zemlje je v lasti DOPPS na Ljubljanskem barju in koliko jih imamo v najemu (skupaj 53 ha, od katerih vsa niti niso kmetijska zemljišča). Vi pa še kar naprej pisarite, da jih imamo v lasti več kot 300 hektarjev? Če že napadate nekoga, ga vsaj dajte z resničnimi podatki. Če je res tako hudo, se vam najbrž ni treba izmišljevati, da utemeljite, v čem je problem. A nadaljujva z vsebinsko razpravo.

1. Pišete, da je lastnina nad vsem in da nihče pod nebom ne bi smel nikakor vplivati na odločitve lastnika nekega zemljišča. Vaše besede: »LASTNINA JE SVETA! In samo lastnik bo delal – in ima pravico delati – tako, da mu bo ta prinesla dobiček.« V praksi torej to pomeni, da če na parceli zraven vaše hiše nekdo postavi kemično tovarno brez filtrov, izpusti pa gredo v zrak in bližnji potok, vi pri tem po vašem mnenju nimate nobene pravice kaj reči. To je zelo radikalno stališče in nisem prepričana, če bi se večina strinjala z vami. In se očitno tudi ne, ker drugače ravno nasprotnega ne bi zapisali že v najbolj temeljno zakonodajo, kot je slovenska ustava.

Takšen velikanski premik – torej da ima skupnost kakšno besedo pri tem, kako nekdo vpliva na njeno okolje – se seveda ni zgodil kar spotoma. Za to pravico državljanov so se namreč okoljevarstveni aktivisti, zlasti v sedemdesetih in osemdesetih letih prejšnjega stoletja, zelo trdo borili. Nekakšna korist od teh čudakov (vi jim pravite ljubitelji, kar je res, ker velika večina od njih dejansko dela kot prostovoljci poleg rednih zaposlitev) najbrž potemtakem vendarle je.

2. Še preden jezno odvrnete, da kmetje niso isto kot kemična tovarna, ker vendar proizvajajo hrano, vam odgovarjam, da se mi zdi to zelo samovšečno stališče. V današnjem svetu nič manj ne potrebujemo tudi kemičnih proizvodov – ne nazadnje brez FFS in gnojil, ki jih takšna tovarna proizvaja, sodobno konvencionalno kmetijstvo sploh ne more delovati. Kmetje so seveda zelo pomemben del skupnosti in njihovo delo je brez dvoma težavno. Niso pa edini in tudi ni delo vseh kmetov težavnejše od drugih poklicev. Malo smo se pa vendarle že odmaknili od cankarjanskih časov boja z motiko na zemlji. Se vam ne zdi pošteno, da bi dali nekaj priznanja še komu drugemu? Moja mati je kot medicinska sestra v bolnišnici cele dneve na nogah, ob dežurstvih pa še ponoči. Boste rekli, da je vaše delo težje in pomembnejše od njenega?

Skratka ne, ne strinjam se z vami, da so kmetje »prvi člani javnega in zasebnega interesa«, kot ste napisali. Ste člani, vendar enakovredni vsem drugim. Nikakor tudi niste izključeni iz družbe, daleč od tega. Vaša vloga je zelo prepoznana, drugače npr. Evropska unija ne bi kar 39 % svojega proračuna (v letu 2014) namenjala podporam kmetijskemu sektorju.

3. Nadalje pravite, da če ostali ljudje že želimo imeti kakšno pravico pri odločanju, v kakšnem okolju bomo živeli, naj te pravice ne uveljavljamo na račun lastnikov zemljišč. Skratka, lastniku kemične tovarne moramo plačati, da nam pri svoji dejavnosti ne bo onesnaževal zraka. Tukaj imate deloma prav, dejansko so trenutna družbena razmerja tako urejena. Deloma se namreč okoljski vpliv gospodarskih panog – kamor sodi tudi kmetijstvo, ki ima zaradi upravljanja z velikimi površinami velik vpliv na okolje (to ni moje mnenje, ampak dejstvo, ki ga kažejo vsi okoljski monitoringi) – uravnava z zakonodajo, ki določa minimalne standarde, deloma pa z različnimi olajšavami in s finančnimi nadomestili, ki jih prek državnega proračuna zberemo davkoplačevalci.

Ne trdim, da je v praksi vse popolno urejeno, daleč od tega, vendar v vaših zahtevah po finančnem nadomestilu niste ravno edina pogumna duša. Tudi v kmetijstvu so se namreč zelo hitro in na vseh ravneh vzpostavili močni lobiji, ki zase ves čas zahtevajo vsaj enako količino ali pa še več denarja za podpore. Verjemite mi, tako v Bruslju kot v Ljubljani so kmetijske organizacije zelo močne in izrazito dominirajo v teh razpravah.

Ne deluje pa kmetijski lobi vedno tako, kot si morda vi želite in predstavljate, ampak predvsem v interesu največjih proizvajalcev, ker so ti v teh organizacijah tudi najmočnejši. Ste vedeli, da je Slovenija izmed treh možnih modelov distribucije neposrednih plačil izbrala tistega, ki najbolj izrazito ščiti velike proizvajalce, ki so tudi v preteklosti prejeli največ plačil? In to kljub strukturi slovenskega kmetijstva, kjer prevladujeta travinje in majhen obseg zemljišč na kmetijo.

Res bi si želela, da bi se kdaj kmetje, ki s svojim načinom kmetovanja prispevajo k ohranjanju narave in so praviloma majhni ter iz bolj obrobnih slovenskih regij, organizirali in priključili tem razpravam ter za svoj prispevek družbi sami zahtevali večjo podporo. V praksi je namreč tako, da jih v glavnem poskuša glasno zagovarjati samo DOPPS. Tako da imate čisto prav – jaz se sploh ne čudim, da kmetje, ki želijo ohranjati naravo na Barju, za to dobijo tako nizka plačila. Še za to, da jih sploh dobijo, se namreč bori le nekaj naravovarstvenikov iz civilne družbe in nekaterih redkih državnih institucij.

4. Pravite, da se vam ne zdi vredno odgovarjati na moje pojasnilo o sistemu kmetijskih subvencij, ker naj bi po vašem ne dosegala vaših intelektualnih standardov. Iz vašega pojasnila, kako naj bi podpore v kmetijstvu delovale, pa se bojim, da ta sistem morda bolj vi razumete nekoliko preveč poenostavljeno. Dlje vam tokrat ne bom odgovarjala, ker mi žal zmanjkuje prostora.

5. V svojih člankih ves čas navajate neresnične podatke o stanju ptic na Ljubljanskem barju. Odgovarjam samo na podatke o koscu – ptici, katere populacija se je v obdobju

1999–2014 zmanjšala za 52 %, kar očitno tudi sami priznavate. To zmanjšanje pa ne pomeni, da je v praksi 5 pojočih samcev (in ne parov, ker ti niso popisna enota v monitoringu) manj, ampak okrog 120.

Preden pa lahkotno zaključite, da je skrb torej vsekakor pretirana, ker jih je še veliko, saj je recimo letos po rezultatih popisov na Barju pelo 126 samcev koscev, mi dovolite, da vam pojasnim, da stvar ni tako enostavna. Ko kosci odrastejo, so relativno zvesti svojim gnezdiščem, kar pomeni, da ko začnejo gnezditi na Barju (tukaj se jih verjetno večina tudi izvali), tu poskušajo gnezditi vsako leto do svoje smrti. V praksi pa se dogaja, da velika večina koscev svojih mladičev ne more uspešno vzgojiti, ker je 83 % travnikov na Barju, kjer velika večina koscev gnezdi (podatki iz letošnjega leta), pokošenih prezgodaj, da bi bilo to mogoče. Vsako leto torej poskusijo, vendar skoraj vsem mladiče pomorijo kosilnice.

6. Vaši podatki držijo. V letu 2014 smo z naslova Skupne kmetijske politike (ti ni zgolj državni proračun, ampak gre predvsem za črpanje EU sredstev) prejeli okrog 171.000 EUR. Vendar kot že velikokrat do zdaj tudi tokrat kar predpostavljate, da smo vse to prejeli za našo kmetijsko dejavnost. Kar seveda ne drži. V isti tabeli na spletni strani Agencije za kmetijske trge, od koder ste ta podatek dobili, namreč tudi piše, za kakšen namen je ta denar pravzaprav šel. Razberete lahko torej, da smo za našo kmetijsko dejavnost (torej za neposredna plačila, OMD in kmetijsko okoljska plačila) prejeli natančno 4.933,22 EUR. To je – po podatkih iz istega vira – več kot trikrat manj kot za vašo kmetijo prejmete vi. Vendar pa so tovrstne primerjave tako ali tako nesmiselne, ker imate vi zagotovo precej različno strukturo in lokacijo zemljišč, zato osebno nimam nič proti, da prejmete toliko podpore, kolikor jo pač prejmete.

Večino preostalih sredstev smo na društvu prejeli za izvajanje dveh monitoringov stanja ptic: (1) na izbranih območjih Natura 2000 v Sloveniji in (2) v kmetijski kulturni krajini. Izvajanje prvega od države posredno zahteva evropska zakonodaja o Naturi 2000, izvajanje drugega pa Evropska komisija, ker je stanje ptic v kmetijski krajini eden od kazalnikov učinkovitosti Programa razvoja podeželja. Popise, ki so potrebni za izvajanje teh monitoringov in potekajo po celi Sloveniji, izvajajo naši prostovoljci. Ti za pridobitev ustreznih znanj potrebujejo od 2 do 5 let prostovoljnega usposabljanja, za to zahtevno do zelo zahtevno terensko delo pa dobijo povrnjene samo potne stroške. Skupaj jih sodeluje več kot 100, preostali del sredstev pa je potreben za pokritje obdelave podatkov in interpretacijo monitoringa, kar opravijo naši strokovnjaki.

Za konec še mimogrede pojasnilo. Čeprav ste zelo velikodušni s trditvami, da naj bi na DOPPS-u še vedno delovali in širili laži kot v socialističnih časih, imam vsaj zase zelo pripraven odgovor, zakaj to ne drži. Takrat se namreč še nisem rodila.

Želim vam vse dobro,

Tanja Šumrada,
Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije

Novice iz tomišeljske župnije

V Tomišlju smo 1. avgusta 2015 dobili novega župnika Jožefa Razingerja. Po več desetletjih salezijanske navzočnosti se Tomišelj vrača v škofijske roke. Umestitev novega župnika je potekala v nedeljo, 30. avgusta 2015, ob navzočnosti ljubljanskega škofa dr. Antona Jamnika.

Pri maši sta sodelovala Mešani cerkveni pevski zbor pod vodstvom Štefana Balažica in mladinska pevska skupina Arcus pod vodstvom Mateja Pavliča. Novega župnika so pozdravili tudi predstavniki prostovoljnih gasilskih društev v tomišeljski fari: PGD Tomišelj, PGD Vrbljene-Strahomer in PGD Brest.

Župniku Jožetu Razingerju smo za dobrodošlico podarili križ, ki ga je naredil tomišeljski faran Roman Kuralt, z beseda-

Skupina Arcus z novim župnikom

Blagoslov šolarjev in šolskih torbic v Tomišlju

Slovesna umestitev novega župnika Jožeta Razingerja v Tomišlju

mi, da bomo skozi nadgradnjo naših odnosov, duhovne rasti in pri delu za cerkev (in Cerkev) zmagovali v tem znamenju, torej znamenju križa.

Farani tomišeljske župnije se zahvaljujemo salezijanskim duhovnikom za vse, kar so v Tomišlju naredili, še posebej hvala Srečku (Feliksu) Golobu, ki je obnovil kompletno cerkev in vse podružnice, ter Ivanu Turku, ki je za nas skrbel zadnji dve leti. Njihovo delo in prizadevanje za vzgojo mladih po vzoru sv. Janeza Boska je že obrodilo sadove. Z nami pa bodo ostale tudi besede papeža Frančiška, ki ste nam jih tolikokrat ponovil: Prosim, Hvala, Oprosti! Prosimo, nadaljujte s svojim živim pričevanjem! Hvala za vašo družbo in prijazne besede! Oprostite, ker ste imeli z nami tudi skrbi! Naj nas vse spremlja vaš priljubljen svetopisemski stavek: *»Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje!«*

Nadaljuje pa se obnova oziroma prenova vernikov, nadgradnja in pot naprej k svetosti. Mnogi, ki se udeležujete programov na Kureščku, gospoda Razingerja poznate že od tam. Poznan je kot dober duhovni voditelj in njegove karizmatičnosti se nadejamo tudi v Tomišlju.

V avgustu smo imeli 9-dnevnico pred največjim Marijinim praznikom, velikim šmarnom, Marijinim vnebovzetjem. V molitvi rožnega venca smo se obračali k Mariji po pomoč in varstvo, saj je ona najkrajša pot do Jezusa. Na dan, ko obnovimo posvetitev slovenskega naroda Mariji, je v župniji potekal tudi blagoslov zelišč. Zadnje tri dni v avgustu smo imeli 3-dnevnico za blagoslov novega šolskega in veroučnega leta. Med drugim smo molili tudi molitvico sv. Jožefa Kupertinskega, ki je močna priprošnja pri težavah pri učenju, tako da jo objavljamo tudi tukaj, da bo še več blagoslova na Ižanskem. K sv. Jožefu Kupertinskemu se radi zatekajo zlasti študenti pred težavnimi izpiti.

Moj Bog, zahvaljujem se ti za darove, ki si mi jih podaril. Navdihuj me, da jih bom vedno uporabljal v tvojo slavo, za svojo posvetitev ter v dobro drugih. Daj mi veselo srce, blagoslovi mojo družino, varuj moje prijatelje, razsvetljuj mojo učitelje in mi pomagaj pri učenju. Po priprošnji sv. Jožefa Kupertinskega, ki je sam izkusil težo učenja in izpitov ter kljub temu ob zaupanju v Marijino pomoč doživel radost uspeha, mi okrepi voljo, vodi moj razum in blagoslovi ves napor, da izpolnim svojo dolžnost in si prislužim dober uspeh. Amen.

Prvo sredo v septembru smo imeli uvodno srečanje za veroukarje s sveto mašo. Obenem je potekal tudi blagoslov šolskih torb in šolarjev.

Mladi smo se udeležili nočnega pohoda mladih na Kurešček v zahvalo za preteklo šolsko leto in za blagoslov novega šolskega in študijskega leta.

Več o dogajanju v tomišeljski fari pa si lahko pogledate v priloženih fotografijah.

Simona Pavlič, ŽPS Tomišelj

Razstava del Toneta Oblaka v Tomišlju

V Tomišlju smo od petka, 25. 9., do nedelje, 27. 9. 2015, gostili razstavo o življenju in delu našega rojaka iz Vrbljen Toneta Oblaka z naslovom Zapustil sled sem svojih korenin. Razstava je prikaz uspehov trdega dela, mogočne življenjske sile, smisla in načrtov, idealov, upanja, sanj in predvsem vrednot, ki se tako močno in globoko ohranjajo med Slovenci v Argentini.

Tone Oblak se je rodil leta 1933 v vasi Vrbljene pod Krimom kot sedmi od osmih otrok. V osnovno šolo je hodil v Tomišelj, kjer je izdelal prvi razred, ko se je začela druga svetovna vojna. Pozneje so šolo zažgali partizani, zato so ga starši poslali v ljubljansko Marijanišče, ki so ga vodile šolske sestre. Že kot otrok je bil radoveden fant veselega značaja. Življenje na vasi, ki je štela okoli 50 hiš z družinami s številnimi otroki, je bilo živahno, brezskrbno in veselo. A leta 1941 je vojna zajela tudi te kraje. Italijani so zbirali fante in može in jih odpeljali v koncentracijska taborišča. Očeta so odpeljali na Rab, brata Martina pa v Gonars. Med okupacijo so vaščane napadali partizani. Po italijansko kapitulaciji so vas zasedli Nemci, pod katerimi je bila vse do konca vojne. Oblakova družina je bila na seznamih za likvidacijo s strani partizanov, ki so ropali in pobijali zavedne domačine, zato se je družina preselila v Črno

vas, kjer je bila domobranska postojanka. Brata Ivana so leta 1943 ujeli partizani, ga mučili in ubili. Tonetov brat Martin pa je bil s preostalimi domobranci vrnjen s Koroške in odpeljan v Teharje. Po neuspešnem poskusu pobega z drugimi domobranci so ga partizani mučili in odpeljali v domačo vas, kjer so ga umorili. Ostali člani družine so se umaknili na Koroško, v Avstrijo, tako kot toliko drugih zavednih slovenskih družin, februarja 1949 pa so se iz špitalskega taborišča izselili v Argentino. Tam si je ustvaril dom in družino ter vsak prost trenutek namenil delu za slovenstvo.

Tone Oblak je umetnik, scenograf, organizator, gradbenik in podjetnik. Izdelal je prvi načrt za gradnjo prostorov slovenskega središča Naš dom v San Justu v Argentini. Delo v Našem domu v San Justu je tesno povezano z navzočnostjo, nasveti, pobudami, spodbudami, zamislimi in vztrajnim ter odgovornim delom Toneta Oblaka. Vsaka prireditev, vsak nastop, vsaka prireditev vsaj delno nosi njegov pečat. Znamenita je tudi njegova reliefna podoba Matere Božje – Marije Pomagaj z Brezij, slovenskega narodnega svetišča, ki krasi Marijino svetišče v San Nicolasu v Buenos Airesu in stolnico sv. Justa in Pastorja v San Justu. V obeh slovenskih oltarjih je tudi reliefna podoba begunske družine s pripisom, ki je tako zaznamoval Tonetovo življenje: *Patriam amiserunt, fidem servaverunt* – zapustili so domovino, ohranili so vero. Kakor je zapisano v monografiji Zapustil sled sem svojih korenin: »*S Tonetom Oblakom in s tisočimi slovenskimi begunci so odšle njihove korenine; globoki ideali in vrednote, temeljito zasidrani v katoliški veri, ljubezni do domovine, ljubezni do zemlje in narave, v spoštovanju družine, krščanske tradicije in navad ter plemenitosti srca.*«

V nedeljo po sveti maši, ki jo je daroval domači župnik Jože Razinger, je potekal pogovor z avtorjem razstavnih del Tonetom Oblakom, ki ga je vodila Alenka Jeraj. Najprej smo si ogledali kratek film o njegovem življenju in delu. Za ubrano petje med mašo in v programu je poskrbel domači mešani župnijski pevski zbor Tomišelj, pod vodstvom Štefana Balažica. Med zbranimi gosti so bili tudi župan občine Ig Janez Cimperman, ki je Tonetu izrekel dobrodošlico, mag. Uroš Zorn, predsednik izseljenskega društva Slovenija v svetu, ki ima poglavitno nalogo povezovanja vseh Slovencev z matično domovino, ter Verena Koršič Zorn, umetnostna zgodovinarka, ki nam je povedala nekaj besed o umetniškem ustvarjanju Toneta Oblaka. Številni domačini, Tonetovi znanci, prijatelji in sorodniki so z veseljem prisluhnili ganjenosti našega rojaka, da je smel doživeti, da je gostoval tudi v domači župniji. Njegov prispevek k ohranitvi krščanske vere in običajev, h krepitvi domoljubja med izseljenci in vsesplošnega nravstvenega napredka slovenskih Argentincev je neizmeren in vreden vsake pohvale, predvsem pa posnemanja. Tone je dokaz, da človek nosi Slovenijo v srcu, kjerkoli je. Z neizmerno ljubeznijo do Boga, naroda in svojih potomcev je daleč od rodnega kraja soustvarjal novo, svobodno Slovenijo, Slovenijo na tujih tleh.

Med poslušalci so bili domačini pa tudi drugi znanci in prijatelji družine Oblak ter nekateri, ki so živeli v Argentini.

Tone Oblak s hčerjo Mirjam

Hvaležni smo Tonetu in njegovi hčerki Mirjam ter vsem njegovim za obiske, ker nas, ne da bi se tega zavedali, učite pravega domoljubja. Nam se marsikaj, tudi država Slovenija, včasih zdi samoumevno, nekaj, kar nam pripada in na to nismo ponosni, ali pa vsaj ne vsi, in tega ne znamo ceniti. Vi, Slovenci iz sveta, ki prihajate med nas, nas učite, da sta domovina in država vrednoti. Da moramo biti hvaležni, da smo Slovenci po stoletjih dobili svojo državo, katere del smo Slovenci v domovini, 2 milijona nas je in prek pol milijona Slovencev, ki živite v zamejstvu in izseljenstvu.

Ob 70-letnici begunstva je izšla tudi slikovna monografija Zapustil sled sem svojih korenin, kjer sta predstavljena življenje in delo Toneta Oblaka. Izkupiček je namenjen misijonarju Petru Opeki, ki deluje na Madagaskarju. In kakor je zapisano v knjigi: »*V najbolj nevarnem življenjskem trenutku, ko je vsa Oblakova družina prišla čez dravski most in so med Angleži zagledali pomešane komuniste, sta starša pomislila, da jih čaka smrt. Tisti trenutek se je Tonetova mati bala najhujšega, se obrnila na svoje otroke in jim ganjena naročila: »Molite, pridni bodite, radi se imejte pa čisti bodite.*« Koliko vrednot je v tem stavku, ki se je vklesal v Tonetovo srce in ga spremljal vse življenje kot kažipot osebnega in javnega življenja, zato velja, da so Slovenci po svetu resnično naša dodatna moč.

Simona Pavlič

Oratorij 2015 - »Hočem biti svet«

Na eni od delavnic letošnjega oratorija

Na oratoriju letos več kot 60 otrok

Letošnji oratorij je imel naslov Hočem biti svet in je potekal prvi teden počitnic. Udeležilo se ga je 65 otrok. Otroci so bili različnih starosti, tako predšolski kot šolski otroci vse do 7. razreda OŠ. Otroci so med oratorijem spoznavali življenje Dominika Savia. Vsak oratorijski dan smo začeli z jutranjo molitvijo in himno oratorija. Sledili sta dramska igra in kateheze po razredih. Nato so otroci odšli po različnih delavnicah, ki so jih pripravili animatorji. Lahko so izbirali med delavnicami: padalom, skavtsko delavnico, zapestnicami, kuharsko delavnico, risanjem tetovaž in frizersko delavnico, košarami iz slamic in žličnimi hroščki. Po ustvarjanju v delavnicah so si otroci privoščili malico. Enkrat je otroke med malico obiskal skriti gost Tilen Mlakar, ki jim je predstavil svojega kužka Maksa. Sledile so vodne igre, med katerimi so otroci še posebej uživali. V sredo smo imeli izlet. Med pohodom smo poskušali poiskati Dona Boska, ki smo ga na koncu našli v Iški Loki. Sledili so dramska predstava, kateheze in igra. Nato smo se odpravili nazaj v župnišče na Igu. Za otroke je med oratorijem skrbelo in jih poučevalo 23 animatorjev s kaplanom Primožem Koroščem na čelu. Za uspešno izvedbo oratorija se najlepše zahvaljujem vsem sponzorjem, gasilcem Iške loke za odstopitev prostora za izlet ter piknik, vsem animatorjem in kaplanu Primožu Korošču za povezovanje in duhovno vodenje oratorija.

Gregor Rotar, voditelj oratorija

Sponzorji Oratorija 2015:
Luka Bekanovič, Zabrv 87, Ig; Mehanika Janez Piškur s. p., Zabrv 43, Ig; Gro-grad d. o. o., Hrastje pri Grosupljem 6, Grosuplje; Maretina d. o. o., Iška vas 91; Martina Župevec s. p., Banija 87, Ig; Mirko Merzel, Zagorica 10, Ig; Občina Ig (župan Janez Cimperman), Tone Strelec s. p., Čolnarska ulica 31, Ig; Šerjak d. o. o., Zagoriška ulica 24, Pijava Gorica; Ciril Podržaj, Pri mostiščarjih 4, Ig; Pekarna Pečjak; Gostilna Čot, Pijava Gorica; Lekarna Ig; Društvo TKŠ Iška vas in PGD Iška Loka

ZDRAVO ŽIVLJENJE

Strumne mišice in jasne misli

Zakorakali smo v jesenske dni. Hladneje je že in naše telo reagira na različne načine. Eden od načinov, da se spopademo z mrazom, je tudi razgibavanje za prožne mišice in kite, drugi način pa je razstrupljanje, uživanje primerne hrane in ravno pravšnji vnos tekočin. Tokrat poglejmo, kako lahko premagamo utrujenost, ki izvira iz ramenskega in ledvenega predela.

Ramenski obroč je pogosto napet, saj imamo napete vse mišice, kot bi na ramenih nosili ves svet. Za sprostitev si komaj kdaj vzamemo čas. Spremenimo težo življenja – zavedajmo se, da gradimo svojo pot skozenj sami.

Fizioterapevtska vaja za sproščanje križnega in ledvenega dela:

Pripravimo stol. Pred začetkom se uležemo na hrbet, podlaga naj bo čim bolj ravna, tako da nam je udobno in toplo (izogibajmo se prepihu). Z rokami in nogami se pretegnemo na vse strani. Predel križa naj bo podložen, če imate že znane ovire in težave v tem delu. Sproti preverjamo tudi predel ramen in vratne hrbtenice, da glava primerno leži na podlagi. Začutimo lopatice in jih premaknemo tako, da se še bolj udobno namestimo.

Nogi pokrčimo v kolenih, ju potegnemo nase in objamemo ter se kotalimo levo in desno. Naredimo nekaj ponovitev. Nato dvignemo glavo in se kotalimo še naprej in nazaj. Če vam dopuščajo zmožnosti, stegnite noge v končnem položaju naprej in jih prenesite v končni položaj za glavo. Naredite nekaj ponovitev. Vajo izvedete do bolečine in previdno.

Pretegnite se tako, da stegnete trup in okončine. Naredite nekaj dihalnih vaj!

Nato vzemite stol – nanj namestite noge tako, da stopala in meča počivajo na sedalu, telo pa leži na podlagi. Ne podlagajte glave. Če je potrebno, podložite brisačo pod sedne kosti. Poskrbite, da vam bo udobno in da bodo noge v pravem kotu ob nogah stola ter da bodo mečne mišice udobno nameščene na sedalu stola. Tako ostanite najmanj 20 minut. Za boljši učinek si vzemite ta čas za meditacijo. Sproščanje lahko nadgradite s tem, da štejete od 100 nazaj, in ko se zmotite, začnite od začetka, prav tako, če ste s štetjem prehitri. Učinke boste zaznali takoj. Tisti, ki imate možnost, si naredite blazine iz senenega drobirja in se ulezite na njih. Polnilo je lahko tudi iz ajdovih ali kakšnih drugih luščin. Ne pozabimo na enakomerno dihanje. Tako sproščeni v notranji tišini začutimo prijeten občutek, našo bit.

To je vaja, ki naj vam prihiti na pomoč, ko boste pretiravali z delom, ali pa samo za sprostitev. Ovir ni in jo lahko izvaja kdorkoli. Več izveste naslednjič ali na vadbi ob torkih na OŠ Ig v mali telovadnici, kjer se dobivamo in redno vadimo. Medse vabimo tudi nove člane in članice (info na 041/745-363). Prvi obisk je brezplačen. Zato v letošnjo jesen brez bolečin in z novimi energijami.

Tina Sešek, vaditeljica in terapevtka

PGD Iška Loka 1. mesto in pokal

Ekipa z županom ...

... in starši. *Primož Pintarič*

V nedeljo, 13. 9. 2015, je potekalo ekipno gasilsko tekmovanje za pionirje in mladince v Vrbljenju. Tekmovanja smo se udeležili z ekipo pionirjev. V konkurenci 5 ekip pionirjev v GZ Ig smo osvojili 1. mesto in dobili tudi prehodni pokal, saj smo dosegli najboljše rezultate izmed vseh 14 tekmovalnih ekip pionirjev in pionirk GZ Ig, Škofljica in Velike Lašče. Medalje in pokal za osvojeno 1. mesto sta nam podelila predsednik in poveljnik GZ Ig Tone Modic in Andrej Auber, čestitke ob dobljenem prehodnem pokalu pa smo prejeli tudi od župana Janeza Cimpermana.

S tem smo se uvrstili na regijsko ekipno tekmovanje, ki je potekalo v soboto, 26. 9. 2015, v Polju pri Vodicah. Na tekmovanje smo se odpeljali kar z avtobusom s preostalimi ekipami z Gasilske zveze Ig. Ekipa pionirjev se je pomerila v vaji z vedrovko, štafetnem teku in vaji razvrščanja. Spet smo pokazali veliko tekmovalnost preostalim ekipam pionirjev, saj smo dosegli 8. mesto v konkurenci 25 ekip pionirjev z Ljubljane-regije 1. Pionirji in mentorica smo na osvojene rezultate zelo ponosni, saj smo na vajah vložili veliko truda in prostega časa, seveda pa so nam ves čas v oporo in pomoč najboljši navijači starši, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Mateja Kramar, predstavnica mladine

Pred nami že spet tri leta 'garanja'

Kot je splošno znano, smo veterani PGD Brest lani po treh zaporednih zmagah na pokrajinskih tekmovanjih v trajno last priborili prehodni pokal. To dejstvo je bila posebna motivacija tako za nas kot za naše tekmece. Vaje smo začeli zelo glasno. Sploh je značilnost naših vaj glasnost. Če nimaš glasu, pa moraš imeti živce, da glasove prenašaš. Nekateri člani ekipe so zamenjali naloge. Potrebnih je bilo nekaj pedagoških nasvetov, kako v čim krajšem času osvojiti nove prijeme. Večer za večerom. Na naših pripravah je imelo vsako leto pomembno vlogo govedo in tudi letos je bilo tako. Neko tele se je odločilo, da bo prav v času vaj privekalo na svet. A tele kot tele. Bi pa ne bi. Zato je na pomoč morala priskočiti polovica tekmovalne ekipe. Zadeva se je potem zgodila hitro in srečno.

Veterani PGD Brest v nizkem štartu *Jožica Drobnič*

Hitro je prišla sobota v Vrbljenu. Ali so bili čudno napisani vmesni rezultati ali smo jih mi čudno brali, a kazalo je, da PGD Pijava gorica vodi za eno točko. Bilo je neverjetno, a kazalo nam je na drugo mesto. Po vasi je šla novica, bili bi prvi, a je Bunič pri polaganju cevi, no ja, pridelal dve negativni točki. Pri razglasitvi rezultatov so se stvari obrnile drugače. No, bili smo prvi, osvojili smo prehodni pokal in pravico, da se udeležimo pokrajinskega tekmovanja. Dogodke in vtise smo potem temeljito obdelovali v Marsu, kjer smo končali dan. Tam so tudi padle besede, zapisane v naslovu.

Pokrajinsko tekmovanje je potekalo v nedeljo, 27. septembra, v Tacnu. Zadnji teden pred nastopom nam je vaje onemogočalo vreme. Dva dni pred nastopom so enemu članu, ki ni, kot je zgoraj omenjeno, preveč glasen, popustili tudi živci, zato je protestno zapustil ekipo. Ekipo smo uspeli še isti večer ponovno skompletirati, zamenjali smo tudi naloge in kazalo je dobro. Smo pač mački. A tista nedelja v Tacnu ni bila naš dan.

Pohvaliti moram prizadevnost našega člana Toneta, ki je poskrbel za pivo po vsakem vadbenem večeru. Na koncu čestitamo za dosežene tekmovalne rezultate vsem ekipam Gasilske zveze Ig.

Štefan Bunič, drugi napadalec veteranske ekipe PGD Brest

Mladinci ŠK Ig uspešno ubežali izpadu iz državne mladinske lige, Tim Janželj odličen četrti na članskem državnem prvenstvu

V zadnjem tednu avgusta tradicionalno poteka državna mladinska šahovska liga Slovenije. To je po rangu najvišje državno tekmovanje ekip v mladinski konkurenci do 20 let. Liga je zaprta, vanjo se je mogoče uvrstiti z zmago v 1. ligi v predhodnem letu. ŠK Ig je stalni član državne mladinske lige od leta 2009. V tem času je osvojil eno tretje, eno drugo in štirikrat prvo mesto. Letos smo prvič nastopili s popolnoma pomlajeno ekipo, brez naših najboljših, ki jih letos čaka 'ognjeni krst' v državni članski ligi med desetimi najboljšimi klubi Slovenije. Zato je bil cilj letošnjega nastopa obdržati se med osem najboljših mladinskih ekip.

Tekmovanje je potekalo na Otočcu na Dolenjskem. ŠK Ig je prvih šest kol nastopil z mlado ekipo: Lara Janželj, Jaka Čop in Miha Jelen. Po prvih šestih kolih smo bili na zadnjem mestu, tesno za šesto- in sedmouvrščenima ekipama. Možnost smo imeli v zadnjem krogu, ker smo igrali proti ekipi, ki se je tudi borila za obstanek v državni mladinski ligi. Domen Hiti, lanskoletni mladinski prvak Slovenije do 20 let, je tako odhitel ekipi na pomoč in v zadnjem kolu smo premagali ŠK Žalec s 3 : 0 ter se zavihteli na solidno peto mesto.

V poletnem času se na državnem prvenstvu pomerijo tudi člani. ŠK Ig je imel letos zaradi nerodnega termina v konkurenci le enega tekmovalca – Tima Janžlja, ki pa je nastopil izjemno dobro in zasedel končno 4. mesto z enakim številom točk, kot so jih dosegli dobitniki medalj. Timu čestitamo za uspeh!

Adrijan Rožič, predsednik ŠK Ig

Miha Jelen (desno)

Lara Janželj in Jaka Čop

Končni vrstni red:

Otočec, 24.–28. 8. 2015

Ekipa ŠK Ig		Število točk/št. kol
1. Domen Hiti	2235 2166	1.0/1
2. Lara Janželj	2058 1934	3.0/7
3. Jaka Čop	1786 1772	3.0/7
4. Miha Jelen	1744 1700	2.0/6

	MT	T	MTB
1. ŠD KRKA Novo mesto	15.5	9	4.0
2. ŠK Komenda	14	13	4.0
3. ŽŠK Maribor	11.5	8	1.0
4. ŠD Radenska Pomgrad	9.5	8	2.5
5. ŠK Ig	**9**	**4**	**2.5**
6. ŠD Ptuj	8.5	6	2.0
7. ŠK Žalec	8	4	4.0
8. ŠS Tomo Zupan	8	4	2.0

Rokometni turnir na Igu

Pred začetkom nove rokometne sezone 2015/2016 je v soboto, 12. septembra 2015, v Športni dvorani na Igu potekal pripravljalni rokometni turnir. Med seboj so se pomerili štirje rokometni klubi iz Slovenije, ekipe mlajših dečkov B, letnik 2004 in mlajši. Rokometaši Športnega društva Mokerc Ig so prepričljivo premagali vse tekmece in takoj na začetku sezone pokazali, da na njih velja še kako računati v sezoni, ki je pred vrati.

Na turnirju so poleg domače ekipe nastopile še ekipe RK Celje Pivovarna Laško, RK Trimo Trebnje in Društvo Rokometna šola Alen Mihalj iz Slovenj Gradca. Vzdušje rokometašev in gledalcev, ki so prišli navijat za svoje fante, je bilo tako, kot mora biti, v zdravem športnem duhu.

Igralci ŠD Mokerc Ig so prvo tekmo igrali s Celjani. Že na ogrevanju je bilo videti dobro pripravljenost domačih igralcev in samozavest, ki so jo izžarevali. Navijači smo na tribunah ujeli nekaj podcenjevalnih opazk nasprotnikov: »A s temi ta malimi bomo igral, pa še punco imajo vmes ...« Vendar so domačini prepričljivo premagali svoje nasprotnike z rezultatom 13 : 7 kot tudi preostali dve ekipi. Trebanjce z rezultatom 21 : 4 in Slovenjgradčane z rezultatom 19 : 1.

Turnir je bil dober preizkus, da so ekipe preverile svoje stanje in pripravljenost igralcev za novo sezono. Že na začetku sezone so igralci ŠD Mokerc Ig pokazali, da bodo hud in trd tekmec preostalim slovenskim ekipam. Verjamemo, da bo vodstvu kluba, predvsem pa trenerju Dejanu Vujiću, uspelo dobro pripraviti in motivirati ekipo, da bo v novi sezoni lahko posegla po najvišjih mestih v državnem prvenstvu.

Ekipa mlajših dečkov B s trenerjem in pomočnikom trenerja

Darja Mlakar, v imenu navijačev ŠD Mokerc

	STROKOVNJAK ELEKTROSTROKE	BLAZINASTA GORSKA RASTLINA	STARO IME ZA MESECA JULIJ IN AVGUST	PREDZADNJA GRŠKA ČRKA	TELESNI PREDEL OB SPOLOVILIH	NAŠ BARON, RAZSVETLJENEC IN MECEN (ZIGA)	ENOJKA
DALJŠA, URADNA OBRAZLOŽITEV							
NEKDANJI ŠVEDSKI NOGOMETAŠ (HENRIK)							
IZKUSTVEN ČLOVEK							
NARAVNO BARVILO ZA LASE, KANA				STAROJUD. KRALJ / SODNIK V HADU, AJAK			
POMENSKORAZLOČEVALNI TON V BESEDI						ZGORNJA PLAST ZEMELJSKEGA POVRŠJA	ŽITARICA, KI MEDI
RDEČI KRIŽ			BERAČICA IZ VORANČ. JAMNICE / AM. PEVEC GARFUNKEL				
PREROČIŠČE ALI PREROKBA							
KRAJ PRI NOVIGRADU V ISTRI / RJAV KONJ				ZADNJICA	ALEŠ DEBELJAK / ELVIRA KRALJ		
						AMPER / VRSTA PREMIKAJOČIH SE LJUDI	

	IZMIŠLJENO IME UMETNIKOV	MONTANISTIKA	GRŠKI PESNIK, NOBELOVEC 1979 (ODISEAS)	ENAKA SOGLASNIKA	SKUPINA ŽUŽELK V ZRAKU	MOŠKO IME (TUDI DVOŽIVKA) / ŠPANSKA NEŽA				DROG ZIDARSKEGA ODRA	NEZNANKA V ENAČBI / PUSTOST DEŽEVNEGA DNE				ZELNATO STEBLO
PREBRISANOST													PLAVALNI KLUB / ARG. POLITIČARKA PERON		
STAREJŠA SKUPINA ZDRAVIL PROTI INFEKTOM												HERCEGOVEC / TAJV.-AM. REŽISER LEE			
TELEVIZIJEC PUCER				JAPONSKI DENAR / PRITOK TIBERE PRI RIMU				NAŠE SMUČIŠČE / PRITOK RENA IZ AVSTRIJE							
VLAKNINSKA KOPRENA IZ BOMBAŽA					SMUŠKI, SMUČARSKI / POKOJNI PAPEŽ WOJTYLA				STARO ASIRSKO MESTO / LUTECIJ						
SLENG. IZRAZ ZA PIJAČO						AM. JAZZ. GLASBENIK (DUKE) / NOVINARKA ŽELEZNIK									
IRSKI MITIČNI JUNAŠKI PEVEC							KOLESAR MEZGEC					LATINSKI PREDLOG			AVTOR: MARKO BOKALIČ
NOVI TESTAMENT			SKANDIN. DROBIŽ, OER / ANŽE ZAVRL												
MAKEDONSKI PREDSEDNIK (GJORGE)															
PLOVEN PRITOK RENA PRI KOBLENZU															

ELITIS, Odiseas - grški pesnik in prevajalec v novogrščino, predstavnik nadrealizma, **ELLINGTON, Duke** - pokojni ameriški jazzovski pianist, vodja skupin, skladatelj in aranžer, **OSSIAN** - južnoirska mitološka oseba, junaški pevec

Obiščite spletni portal Občine Ig na: www.obcina-ig.si.

DIATONIČNA HARMONIKA, KITARA, KLAVIATURE

Zaigraj z nami!

BUČAR glasbeno društvo

Informacije

041 895 501

www.bucar.info

Lokacije poučevanja: LJUBLJANA, SOSTRO, ŠMARTNO PRI LITIJI, IG, VELIKE LAŠČE, ŠKOFLJICA, GROSUPLJE, LIPOGLAV, BESNICA, DOLGO BRDO

PRIHAJA ČAS KOLIN

OVitek

GOVEJA OKROGLA ČREVA:
40/43 – 10,50 EUR/30 m; 43/46 – 12,00 EUR/30 m

SVINJSKA TANKA ČREVA:
30/32 – 17,00 EUR/92 m; 32/34 – 16 EUR/92 m
34/36 – 2,50 EUR/20 m; 34/36 – 14,00 EUR/92 m
+40 – 11,00 EUR/92 m

RITNIKI 1,5 m – 1,60 EUR/kos

DANKE 1,80 EUR/kos

GOVEJA RAVNA ZA SALAME
Φ 55-60 – 10,00 EUR/10 m;
Φ 60-65 – 12,00 EUR/10 m

UMETNI OVITKI ZA SALAME
Φ 50,55 – 0,20 EUR/kos;
Φ 60,65 – 0,20 EUR/kos

OVitek d. o. o.
Telefon: 01/286-46-52
GSM: 041/656-100
Zabrv 16, 1292 Ig

Prisotni smo vsak delovnik od 9. do 13. ure,
od 4. 11. 2015 do 27. 1. 2016 tudi
ob sredah med 16. in 18. uro ter
ob sobotah med 8.30 in 9.30.

OVitek Za nakup nad 100 EUR nudimo 5 % popust. OVitek

ZOBNA AMBULANTA PRENADENT

Draga 1, 1292 Ig

GSM: 040 934 000

- estetsko zobozdravstvo,
- protetika,
- implantologija,
- otroško zobozdravstvo,
- brezbolečinsko lasersko zobozdravstvo,
- zdravljenje parodontalne bolezni

www.zobozdravstvo-prenadent.si

Cvetličarna Grdadolnik

Gasilska ulica 10, Ig
gsm cvetličarne: 031/790-655

Delovni čas:
delavniki od 8. do 18.30 ure
sobota od 8. do 13. ure

V cvetličarni vam nudimo:
- ikebane, vence, žarne venčke, sveče ...
- zemljo in pesek za grobove
- poročne šopke

gsm vrtnarije:
041/694-244

Vabljeni tudi v Vrtnarijo Grdadolnik na Ižanski cesti 320!

POGREBNE STORITVE VRHOVEC

Suzana Vrhovec s. p.

01 75 51 437

041 637 617, 031 637 617

suzana.vrhovec@gmail.com

- naročila na domu
- prevozi
- prevozi iz tujine v tujino
- prevozi z upepelitev
- postavitev mrliškega odra
- pogrebna oprema
- urejanje umrlih
- izkop jam
- pevci, glasba
- venci, žalno cvetje, sveče
- urejanje grobov
- urejanje dokumentacije
- prevozi v pogrebnem spremstvu

Drenov Grič 128, 1360 Vrhnika, ID za DDV: SI 65880749

OGLASI

Gostilnica FURMAN

– ponudba dnevnih malic
– nedeljska kosila
– jedi po naročilu

Odprto vsak dan od 7. ure

Kontakt: 01/286-20-50
ali 051/370-270

www.gostilnica-furman.si

S tem oglasom do konca novembra 5-odstotni popust za jedi po naročilu!

OBVESTILA

Ob 140-letnici odkritja kolišč vas vabimo, da svojo knjižno zbirko dopolnite s knjigo

dr. Antona Veluščka z naslovom Koliščarji.

DRUŠTVO FRAN GOVEKAR IG

Poljudno napisna knjiga vodilnega domačega raziskovalca kolišč dr. Antona Veluščka, ki prihaja z Inštituta za arheologijo ZRC SAZU iz Ljubljane, s številnimi fotografijami in ilustracijami Tamare Korošec, prikazuje življenje koliščarjev in njihovo raziskovanje na Ljubljanskem barju.

Knjiga stane v redni prodaji 39 EUR, tokrat si jo lahko zagotovite po ugodni ceni 30 EUR. Akcija traja do 15. novembra 2015. Naročila po e-pošti: info@dfg.si ali GSM: 051/374-475.

Društvo Fran Govekar Ig

EKO tržnica

Vabimo vas na brezplačno predavanje z naslovom:

Zdravilni učinki hladnostiskanih olj ekološke pridelave ter super rastlina *Aloa arborescens.*

Predavanje bo
v četrtek, 22. 10., ob 18.30,
na naslovu Zabrv 79, Ig
(bivše Mizarstvo Ig),
v poslovni stavbi IškAAdventure in trgovini Ekotržnica.

Prijava in informacije na tel: 040/470-368
www.ekotrznica.eu

MALI OGLASI

Mali oglasi so brezplačni in jih sprejemamo na naslov:
Občina Ig, Govekarjeva cesta 6, 1292 Igali na elektronski naslov: mostiscar@obcina-ig.si.
Rok za oddajo malih oglasov za objavo v prihodnji številki je 5. november 2015.

DU IG
DRUŠTVO UPOKOJENCEV IG

Upokojenci,
jesensko letovanje v Izoli v hotelu Delfin bo letos od 9. do 16. novembra. Vsi, ki ste zainteresirani, pokličite Ivo Žagar na tel. 041/452-253 ali 01/28-62-307.

DU Ig

Karitas

Župnijska Karitas Ig
Troštova ulica 12, 1292 Ig

Uradne ure Karitas Ig

Župnijska Karitas Ig ima uradne ure vsak drugi petek v mesecu od 17. do 18. ure v učilnici župnišča.
Transakcijski račun župnijske Karitas Ig, na katerega lahko prispevate svoj dar za pomoč ljudem v stiski:
SI56 0209 8026 0579 946 (NLB, d. d.).

Župnijska Karitas Ig se iskreno zahvaljuje vsem dobrotnikom, ki s svojimi darovi pomagate ljudem v stiski iz župnij Ig, Tomišelj in Golo.

Ana Podržaj, tajnica ŽK Ig

OKTOBER

sobota, 17. oktober, ob 17. uri, RTC Zapotok	**6. Pozdrav jesenskim kmečkim opravilom** *Društvo Zapotok*
sobota, 17. oktober, ob 19. uri, Kulturna dvorana Golo	**Orient Express** *TD Kurešček*
nedelja, 18. oktober, ob 18. uri, RTC Zapotok	**Gong zvočna kopel** *Društvo Zapotok*
sreda, 21. oktober, ob 17. uri, Knjižnica Ig	***Dream in English Oh, boy*** *MKL – Knjižnica Ig*
sreda, 21. oktober, ob 19. uri, Knjižnica Ig	**Potopisno predavanje Peru – po sledeh inkovske zapuščine** *MKL – Knjižnica Ig*
četrtek, 22. oktober, ob 18.30, trgovina Ekotržnica	**Predavanje o zdravilnih učinkih hladnostiskanih olj** *Ekotržnica*
ponedeljek, 26. oktober, ob 19. uri, Dvorana Centra Ig – 3. nad.	**Predstavitev knjige Marka Štrovsa Neme priče** *SDS Ig*
sreda, 28. oktober, ob 17. uri, Knjižnica Ig	**Počitniška delavnica za otroke Zlata jesen** *MKL – Knjižnica Ig*
petek, 30. oktober, ob 17. uri, Dom krajanov Iška vas	**Iskanje skritega zaklada s čarovnico** *Društvo TKŠ Iška vas*

NOVEMBER

sreda, 4. november, ob 17. uri, Knjižnica Ig	**Ura pravljic Teta Marjanca in medved** *MKL – Knjižnica Ig*
sreda, 4. november, ob 18. uri, Knjižnica Ig	***English Mind Lab Water H_2O*** *MKL – Knjižnica Ig*
sobota, 7. november, ob 19. uri, Kulturna dvorana Iška vas	**Celovečerni koncert zborovske glasbe** *Društvo Fran Govekar Ig*
sreda, 11. november, ob 18. uri, Knjižnica Ig	**Predstavitev projekta** *Društvo Vita*
petek, 13. november, ob 17. uri, CUDV Draga	**Ustvarjalna delavnica Čarovnije iz stekla** *MKl – Knjižnica Ig in CUDV*
sobota, 14. november, ob 19. uri, Kulturna dvorana Iška vas	**Premiera komedije Poročil se bom s svojo ženo** *Društvo Fran Govekar Ig*
sreda, 18. november, ob 17. uri, Knjižnica Ig	***Dream in English Stop! Go!*** *MKL – Knjižnica Ig*
sreda, 18. november, ob 19. uri, Knjižnica Ig	**Potopisno predavanje o Majorki** *MKL – Knjižnica Ig*

MKL, Knjižnica Ig
vabi na potopisni predavanji

PERU – PO SLEDEH INKOVSKE ZAPUŠČINE

v sredo, 21. oktobra, ob 19.00

Popotnica Valentina Pavlič bo z nami delila utrinke s svoje poti čez visoke prelaze in samotne puščave Peruja. Zaradi vseh osupljivih gorskih pogledov, pokrajine, raznobarvnega blaga, dolgih črnih kit, babic s klobuki, nabasanih tržnic, skodelic kokinega čaja in vsega inkovskega je bilo potovanje veličastno in osupljivo.

MAJORKA

v sredo, 18. novembra, ob 19.00

Čeprav je Majorka vedno veljala za otok množičnega turizma, pa zna zunaj sezone prijetno presenetiti. Ne le, da zgodnje februarsko potepanje začini snežna nevihta, plaže so prazne in pokrajina tisočerih obrazov, kot jo radi poimenujejo, nudi neskončno možnosti za odkrivanje pristnih ljudi, zgodovinskih spomenikov, romantičnih svetilnikov in ne nazadnje tudi krasnih oljčnih nasadov. Dežela, ki navduši!

Predava Petra Draškovič Pelc.

Ženski pevski zbor Ig
in zborovodkinja Kristina Cotič
ter
Ženski pevski zbor Petrol
in zborovodja Lovro Frelih
vabita na

CELOVEČERNI KONCERT ZBOROVSKE GLASBE

v kulturno dvorano Iška vas.

Koncert bo v soboto, 7. novembra 2015, ob 19.00.

Vljudno vabljeni!

MKL Knjižnica Ig vabi na

ustvarjalno delavnico ČAROVNIJE IZ STEKLA

13. novembra ob 17. uri.

Delavnica bo potekala v prostorih CUDV Draga.

Na delavnici nam bosta Primož Fičur in Martina Dolinšek pod mentorstvom Marjane Šmigoc predstavila tehniko fuzije stekla. Fuzija stekla je postopek, kjer pri visoki temperaturi

več plasti stekla spajamo v novo celoto. Dodajamo lahko tudi pigmente, granulate in druge dodatke. Izdelali si bomo unikaten steklen izdelek.

Število mest je omejeno, zato je potrebna predhodna prijava: osebno v knjižnici, na tel. 01/286-33-88 ali ig@mklj.si.

6. pozdrav jesenskim kmečkim opravilom

sobota, 17. oktober 2015, ob 17.00 uri

Vabimo vas v RTC Zapotok na družabno srečanje ob predstavitvi jesenskih kmečkih opravil in ročnih del.

- otroške delavnice
- prikaz kmečkih opravil (ličkanje koruze, pečenje krompirja v žerjavici, pečenje kostanja, prešanje jabolk in stiskanje v jabolčni sok, ribanje zelja in repe),
- prikaz ročnih del (pletenje slamnikov, izdelava lesenih kmečkih miniatur, izdelava zobotrebcev, kleklja-nje, pletenje)
- stojnice z domačimi izdelki
- degustacija praženega krompirja na stojnici Društva za priznavanje praženega krompirja kot samostojne jedi

Za prijetno in domače vzdušje bo poskrbel Mešani pevski zbor KUD Jevnica.

Dejavnosti so namenjene vsem obiskovalcem, da se v njih preizkusite in kaj novega naučite.

Vljudno vabljeni!
Društvo Zapotok

DRUŠTVO ZAPOTOK

Društvo Fran Govekar Ig vabi na ogled komedije M. Marinca

DRUŠTVO FRAN GOVEKAR IG

Poročil se bom s svojo ženo

TERRA RB
gradbene trgovine

Akcija!

od 24. 09. do 31. 10. 2015

Izbrani materiali za vse vrste gradenj

- material za suho gradnjo
- betonsko železo, mreže, krivljena armatura
- cement in cementni izdelki
- hidro in termo izolacijski material
- opeka in kritine
- ometi, fasade, barve in mase
- ročno in električno orodje
- hišna kanalizacija
- elektro material

Jesenska ponudba

- peleti
- drva
- sadno drevje
- vse za urejanje grobov: zemlja, pesek, mačehe, rese, sveče,…

TERRA-R.B. d.o.o., PE IG
Zabrv 120, POC Ig, T: 01/ 28 00 776 , E: terra.ig@siol.net

MODRA ŠTEVILKA
080 25 85